ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

3

APRIL-MAJ 1969

4,00 kr. incl. moms

UFO-NYT

Redaktion:

Iver O. Kjems (ansvarshavende), Vesterkærsvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre, tlf. (01) 78 36 13.

Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge, tlf. Lynge (03 277) 732.

Redaktionsekretærer:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal t.h., 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S, tlf. (01) 55 92 88.

Kontakt til udlandet:

Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal. 2200 København N.

Ekspedition:

Hanne Nielsen, Peder Lykkesvej 55, 2300 København S., tlf. (01) 55 69 20.

Regnskabskontor:

Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf. (06) 43 10 05, giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 32,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. (Se ovenfor).

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „U F O - N Y T"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste UFO-NYT udk. omk. 1. juni

WESTERMANN, SVENDBORG

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge. Tlf. (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf (06) 43 10 05, giro nr. 11 77 25.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, København, 2300 Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

Ovesættelsescentral: Bodil Kromann.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Tlf. (01) 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2.sal th. 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

De flyvende tallerkener

og den jordiske kultur

Når man i en længere årrække har beskæftiget sig med UFO-sagen, undgår man ikke at blive involveret i det, nogle kalder „Den etiske konsekvens af UFO-ernes tilstedeværelse“. Adskillige mennesker har i årenes løb spurgt, hvorfor man ikke gør noget mere ud af denne side af sagen, når man føler sig overbevist om UFO'ernes tilstedeværelse som fysiske fænomener af ikke jordisk oprindelse. Spørgsmålet motiveres ofte med „at det jo må være af overordentlig stor betydning at kunne pege på konsekvenserne for udviklingen her på Jorden“.

Ingen kan være uenige i det nyttige i at kunne forudse fremtidens negative og positive muligheder, men så simpelt er det ikke. Problematikken om den fremtidige udvikling og de forskellige faktorers indvirken på det enkelte menneskes holdning til andre mennesker er så kompliceret, at patentløsninger ikke gives. I det følgende skal jeg prøve at pege på en række forhold, som efter min mening klart illustrerer den situation, vi befinder os i:

1. Jordisk kultur

Mange mennesker, blandt andet mange ufologer, taler om Jordens kulturelle stade, som om dette var et klart og veldefineret begreb kendt af ethvert menneske.

Vi kan ikke tale om nogen enkelt kultur, for klodens 3 milliarder mennesker er splittet op i en masse grupper, som repræsenterer forskellige kulturformer (eller kulturtrin). Enkelte af disse „kulturer“ ligger så langt fra hinanden, at kommunikation mellem dem og den gensidige påvirkning stort set er lig nul.

På Jorden findes flere forskellige menneskeracer med mange forskellige religioner og vidt forskellige politiske systemer. Der er velhavende mennesker, som „kun har råd til“ at få 2 eller 3 børn og andre som intet ejer og som på sultegrænsens rand sætter 10–12 børn i verden. Der er folk, som lever af at være kulturleverandører, og andre som ikke kender begrebet kultur. Nogle dør af sult, andre af at spise for meget. En del dør ved misbrug af kulturens frembringelser og andre fordi vi ikke ved tilstrækkeligt. Nogle dør i bekæmpelsen af andre kulturer og mange i et forsvar for disse. Sådan ser det ud, sådan er vi og sådan optræder vi.

Enhver hændelse, stor eller lille, bliver registreret og påvirker mennesker, men ikke altid på samme måde. Vor historiske erfaring siger os, at enhver konfrontation mellem forskellige kulturtrin vil påvirke udviklingen og sætte spor, men vi har samtidig lært, at man ikke på forhånd kunne forudse, hvad der ville gå til grunde og hvad der ville bestå.

På trods af vore biologiske lighedspunkter er vi vidt forskellige, hvorfor vor opfattelse af den samme ting eller den samme begivenhed nødvendigvis også må blive forskellig.

Den samme „flyvende tallerken“ vil blive opfattet på tre forskellige måder af
- en australneger
- en indisk hellig mand og
- en amerikansk ingeniør.

Alene af den grund kan der ikke gives noget enkelt svar på, hvordan UFO'erne vil påvirke udviklingen på Jorden.

2. En ny etik

Det er ikke nødvendigt at fortælle folk, at der er noget galt. Alle ved det, blot kan vi ikke blive enige om at definere „det gale“. Vi kan til nød blive enige om at betragte enkelte ting som værende af negativ karakter, men enigheden ophører, når vi skal finde frem til passende modforanstaltninger.

Vi har mange eksempler på, at store tænkere igennem tiderne har givet gode råd og anvisninger på, hvordan man kunne skabe en positiv harmonisk udvikling, men hvordan er det gået og hvorfor? Resultaterne taler jo deres eget tydelige sprog og forklaringen er såmænd ikke så svær. Man begik den skæbnesvangre fejltagelse ikke at tage hensyn til de eksisterende forskelligheder.

Ethvert frø kræver en bestemt jordbund og et bestemt klima for at kunne trives. Dette gjaldt i fortiden og det gælder stadig, men på trods af denne elementære sandhed begår vi stadig de samme dumheder.

Mange velmenende mennesker i vor tid har af religiøse eller andre årsager startet utallige aktiviteter for skabelse af en ny og bedre etik, som kunne være fælles for alle Jordens mennesker, men tilsyneladende har man ikke haft større held med sig. Dette være ikke sagt for at forklejne de bestræbelser, der bliver udfoldet, men kun for at minde om, at selv de bedste intentioner ikke vil kunne trives og give resultater, hvis jordbunden ikke er gødet. Det er lettere for folk, hvis materielle behov er dækket, at tale om og opstille nye leveregler, end for dem, der må slås for det daglige brød.

Det, vi har brug for, er nok en ny etik, men levereglerne har vi sådan set haft altid. Vi har ikke brug

(fortsættes side 105)

Flyvende tallerkener -

englænder siger, det er en alvorlig sag

Tror De på „flyvende tallerkener“ eller „uidentificerede flyvende objekter“, som deres officielle navn lyder?

Hvadenten De gør det eller ikke, så siger den 45-årige skribent og radiomedarbejder Mr. Antoni Szachnowski, grundlægger og leder af Anglo-Polish UFO Research Club, Oakfield Road, Penge, at sagen om, at der er intelligente væsener eller skabninger i rummet er blevet så „alvorlig“, at UFO-forsknings-klubber over hele verden har rettet en „international ansøgning“ til De Forenede Nationer om anerkendelse af UFO-spørgsmålet som en alvorlig sag af global betydning.

De beder også om oprettelse af UFO-observations-net i FN-medlemslandene.

Man håber, at en særlig kommission af videnskabsmænd fra hele verden vil blive oprettet for at undersøge alle rapporter om „uidentificerede flyvende objekter“.

Den skæggede Mr. Szachnowski har altid været en smule skeptisk med hensyn til UFO-fænomenet, indtil en meget solrig og klar dag, da han lå ved det 2. polske artilleri-regiment under krigen.

„Både vore og tyskernes kanoner var tavse“, sagde Mr. Szachnowski. „Da så vi pludselig et ægformet, metalskinnende objekt, der svævede på himlen“.

„Vi åbnede ild, da vi troede det var et tysk luftfartøj. Men til vor forbavselse åbnede tyskerne også ild mod objektet“.

„Det begyndte derefter at stige og stige, indtil det var ude af syne på grund af afstanden. Det forsvandt ikke bag en sky, for der var ingen“.

Efter krigen, mens han opholdt sig i en demobiliseringslejr i Norfolk, hørte Mr. Szachowski piloterne fortælle om „uidentificerede objekter“, de havde set på deres flyveture.

Da lejren opløstes blev Mr. Szachnowski i London, og efter nogen tids forløb begyndte han at få billeder og udklip om UFO'er tilsendt fra hele verden fra folk, han kendte fra lejren.

Så blev han virkelig interesseret i UFOer og dannede Anglo-Polish UFO Research Club, som har mere end 400 medlemmer, hvoraf 80 i England.

„Kun metodiske og videnskabeligt ledede efterforskninger på globalt plan kan give en reel chance for at løse mysteriet om dette fænomen“, sagde Mr. Szachnowski.

For at opnå dette behøves en central, koordineret institution, en institution, der kunne henvende sig til og få hjælp fra UNESCO.

South London News /BK.

U Thants stille UFO-alarm i FN

Siden juni 1967 er FN sekretariatets hovedkontor i New York blitt bombardert med brev der det spørres om U Thant, offisielt, halvoffisielt eller uoffisielt har bekreftet sitt offentliggjorte standpunkt vedr. UFO.

Adskillige brev er utgått fra hovedkontoret og endel magasiner har laget sensasjon av disse.

Disse artikler mangler både objektivitet og fagkunnskap. Diplomatiske skriv er utnyttet og det er lest mellem linjerne.

Såvel UFOforskere som pressefolk vet ikke at FNs sekretariat, som selvstendig organisasjon, bare utfører forberedelse og protokollering av hovedforsamlingens beslutninger som er satt opp for høstmånedene. U Thant og hans sekretariat forbereder dagsordenen og gjennemfører hovedforsamlingens forskjellige forordninger. Rent praktisk kan U Thant intet gjøre vedr. UFO spørgsmålet før en nasjon gjennem „Gruppen for rumforsking" setter spørsmålet på dagsordenen. Denne gruppe vil da som sekretariatets forvaltningsavdeling ta seg av saken.

I to år har ICUFON med hjelp av DUIST, med bakgrunn i originale dokumenter, gjort de nødvendige skritt overfor U Thant for å overbevise hans kabinett og „Outer Space Affairs Group" om at UFOene er romskip som overvåker internasjonal luft-, vann- og teleteknikk.

Vår jord trenger fred og sikkerhet!

Dette er det eneste lovlige grunnlag for å innkalle hovedforsamlingen eller sikkerhetsrådet til diskusjon om verdens anliggender.

U Thant og hans kabinett har gjort sin plikt idet de har rapportert det som er nødvendig med hensyn til vår klodes sikkerhet når det gjelder UFOs. Den 1. febr. 1966 ble U Thant og hans kabinett forelagt C. von Keviczkys memorandum, og den 10. febr. de første billeder og analyser. Her begynte FN-UFOsaken som trakk ut i måneder og foranlediget U Thants før nevnte uttalelse.

Ifølge brev nr. 2 av 5. mai 1966 er det utvivlsomt dokumentert at U Thant i full overensstemmelse med formannen i „Outer Space Affairs group" Dr. Kurt Waldheim, har tatt von Keviczkys rapport alvorlig og straks foretatt de fornødne kontrollforanstaltninger idet det av forvaltningsavdelingen i OSAG under ledelse av vitenskapelig sekretær Marwin W. Robinson, ble foranlediget global kontroll av UFOlitteratur.

Mer kunde ikke gjøres på grunn av pengemangel.

Kabinettet kunde ikke organisere den nødvendige analyseringsgruppe som opprinnelig fastlagt den 24. febr. 1966 av O. V. Narasimhan, sjef for kabinettet og von Keviczky, på grunnlag av sist nevntes FN-UFO projekt.

Siden da har U Thant – og her spiller det ingen rolle om det er offisielt eller uoffisielt – stadig hatt sine øyne rettet mot disse store problemer. I juni 1967 ble det kjendt at professor Gordon Evans, John Fuller, AF kapt. B. Loftin, Dr. Frank Stranges, UFOforsker prof. Allen Hynek samt prof. E. V. Condon ut fra forskjellige synspunkter hadde uttrykt sin mening om UFO spørsmålet.

Dr. James Mc. Donalds memorandum til FN av 5. juni 1967 markerte en foreløbig slutt fra hans side, samtidig som han ga uttryk for at han tålmodig avventet tingenes utvikling.

Når det gjelder U Thants utsagn av ifjor, spiller det ingen rolle om dette ble nevnt i forbinnelse med Vietnamkrigen eller ikke. Det som står igjen er i alle fall: „UFOs er en av FNs største problemer".

Ismath T. Khitani, øverste offiser i U Thants kabinett skrev den 13. juni 1967 til Norman Schreibstein, direktør for Rissierobservatorierne i Philadelphia/California at „med hensyn til å innsamle UFOinformasjoner var FNs midler begrenset og forskingen kunde ikke strekkes lenger".

Dette betyr at FN allerede utfører internasjonal kontroll, men har ingen rett til dette, – det vilde jo også være søkt, om denne organisasjon skulde undersøke de enkelte UFOtilfelde. Her vilde det være nødvendig med de enkelte nasjoners samtykke.

Den 23. okt. 1967 ytret C. V. Narasimhan vedr. UFOspørsmålet: „Generalsekretær U Thants interesse for denne sak er rent akademisk og personlig". Uten fullmakt kan han ikke ytre seg til andre enn sine venner, og hvem er generalsekretærens venner? Diplomater og sendemenn. Her dreier det seg om fortielsespolitikk, og man vil ikke ta på seg noesomhelst ansvar når det gjelder dette verdensproblem.

På grunn av det første memorandum av 1. febr. 1966 med fotodokumentasjon, og krav om global kontroll ved OSAgruppen og informasjo-

ner fra UFOsakkyndige, ble det utløst en foralarm hos de ansvarlige stormakter. Hva skedde videre siden juni 1967 når det gjelder global UFOforsking? I september ble den kanadiske, i nov./des. den sovjetiske og i desember den britiske forsking grunnlagt. Dette er det riktige svaret på U Thants erklæring!

Vi er på den rette vei når det gjelder seriøs UFOforsking etter at FN for 2 år siden kom inn i billedet.

UFO Nachrichten Juni 1968 /PLH

Brev til generalsekretær U Thant

The University of Arizona
Institutt for atmosfærisk fysikk, 5. juni 1967.
Generalsekretær U Thant,

Forenede Nasjoner
United States Building
New York.

Kjære Excellense!

Jeg vil herved igjen takke for at De har gjort det mulig for meg å møte i FNs komite for romspørsmål for å tale om det internasjonale vitenskapelige syn på uidentifiserte flygende objekter. Vedlagt finner De et gjennemslag av mitt brev til komiteen for romspørsmål som blir sendt den 7. ds. Her er kort sammenfattet mine grunner for en hurtig FNaksjon med tanke på en dypere inntrengen i UFOspørsmålet.

Problemet er av stort format og jeg kan derfor bare i grove trekk sammenfatte UFOproblemenes natur og må la det mer vitenskapelige være.

Jeg er av den mening at De forenede nasjoner må gjøre et alvorlig forsøk på å samle data vedr. UFOproblemet samt å vekke medlemslandenes vitenskapelige interesse.

Det er om å gjøre å få slutt på den massive spott som for tiden møter offentliggjørelsen av UFOobservasjoner. Flere FNtiltak for å øke utforskingen av UFOproblemet over hele kloden skulde settes igang.

Som jeg har nevnt i det vedlagte skriv til komiteen for romspørsmål, mener jeg at hypotesen om at disse ukonvensjonelle objekter utfører enslags forsking, må tillegges stor vekt.

Før jeg selv foretok et personlig studium av dette problem, hadde jeg ingen tiltro til slike hypoteser. Etter et års inngående forsking, måtte jeg fremdeles betrakte det som en ren hypotese, men jeg må betone at etter det jeg er kommet til foreløbig, heller jeg til den oppfatning at dette for tiden er den eneste holdbare hypotese som forklarer det forbausende antall troværdige beretninger fra hele verden om lavtflyvende maskiner, ofte iakttatt på nært hold.

Jeg vil gjerne tilby Dem eller Deres kolleger hjelp med råd og dåd ut fra mine erfaringer på dette område, noe som kanskje vilde lette Dem i Deres arbeide.

UFOproblemet er et internasjonalt problem av vitenskapelig natur og stor betydning. Jeg mener FN er ansvarlig for og forpliktet til å styrke den alvorlige vitenskapelige forsking av UFOproblemet på globalt grunnlag.

Flere forskere som studerer UFOfenomenene antar det sannsynlig at i de siste årene har foregått noe som kan minne om en verdensomspennende overvåking fra UFOenes side.

Om det bare skulde foreligge det ringeste bevis for at dette faktisk er tilfelle, må vår uvitenhet om målsettingen til denne overvåking, hurtigst mulig komme til en slutt. Den nuværende mangel på viten, likegyldigheten og alminnelig hån er dessverre den alminnelige holdning overfor noe som kunde være av største betydning for hele verdens befolkning.

En nøyaktig undersøkelse av dette forhold fra FNs side, er etter min mening tvingende nødvendig.

Med høyaktelse
Professor James McDonald

Bilag: Gjennemslag av mit skriv til komiteen for romforsking.

UFO Nachrichten juni 1968 /PLH

Også i Praha

Tsjekkoslovakia har opprettet et eget institutt for studiet av uidentifiserte flyvende gjenstander (UFO's – flyvende tallerkener), meddelte telegrambyrået CTK igår.

Morgenposten, 20. februar 1969.

SVERIGE

Som lovet i sidste nr. af UFO-NYT, bringer vi her en lille oversigt over aktiviteten i Sverige. Oversigten kommer i form af en række avisudklip, og selv om vi med sindsro kan gå ud fra, at en del af dem i k k e omhandler UFO'er, er der alligevel interessante detailler imellem.
Kredit: UFO-Motala, Fack 5, S 59033 Fornåsa, Sverige. *IOKj.*

Orsabor såg himlafenomen „Ett orangefärgat föremål"

ORSA (DD) Flera kväller den senaste veckan har ett himlafenomen varit synligt i Orsa. På söndagskvällen, tisdagskvällen och senast natten till lördagen var ett intensivt lysande klot synligt sakta farande över himlen. Alla tre gångerna har orsabor med förvåning, späning och intresse följt ljusfenomenets rörelse, som inte alls varit i någon rak bana. Man uppskattar höjden till omkring 300 meter över marken.

Den som först såg ljusfenomenet var rektor Hjalmar Hedman, vilken berättar för DD att han vid 21-tiden på söndagskvällen var på väg att posta ett brev. Alldeles vid kyrkan upptäckte han ljusskenet i rakt sydligt riktning över Mora. Det var ett orangefärgat föremål som snurrade runt.

– Jag såg ljusa punkter på föremålet liknande fönster, berätter Hedman, som också tyckte att storleken var av en måndiameters. Jag tyckte först också att jag hörde ett fräsande ljud, men tror att detta kunde komma från sjukhusbygget för där har man fläktar på under nättarna. Jag uppskattar höjden till mellan 200 och 300 meter för det var lite mulet och föremålet gick under molnen. Jag hann gå bort till posten med brevet och även på hemvägen såb jag föremålet, som då vek av åt bonäshållet och försvann.

Vid 22-tiden samma kväll kom min son Olle in och ropade åt oss att titta ut och då fick vi se det lysande föremålet komma häråt på nytt. Det kom även denna gång från morahållet, men gick den här gången inte så långt innan det vände och försvann mot Mora igen. Denna gång kom det inte så nära. Vi såg föremålet hela familjen och var alla överens om att det snurrade medsols. Vi var också medvetna om att det knappast kunde vara fråga om en ballong, men vad det var det är ett enda stort frågetecken. Har för en del år sedan sett något liknande föremål på himlen, men den gången var det nästen som ett tåg som en hel del orsabor såg när vi stod och väntade på tåget en kväll.

Familjen Enar Wikman, Västeråkern, har också sett ljusföremålet. De såg det på tisdagskvällen och det skall ha sett likadant ut som det Hedmans såg ett par kvällar tidigare.

Natten till lördagen var ljusföremålet synligt i Orsa igen. Verkmästare Sven Dahl, Born, berättar att han och flera andra såg ett lysande klot på himlen mellan 24 och 24,30 på natten. Det kom ett intensivt ljussken från morahållet, stort som ett ljusklot, farande i sakta mak över himlen från morahållet. Vi kunde se det i 15 minuters tid hur det gick upp mot Born och sedan tog av åt Hansjö och försvann i väst. Det gick ganska lågt, omkring 150–200 meter högt över marken och från det intensiva vita skenet gick det liksom ut violetta strålar. Det verkade också som det var en svans bakefter klotet.

Det kan alltså inte vara frågan om en synvilla när så många personer sett föremålet vid så många tillfällen. Det finns tydligen mycket som inte är utforskat ännu. Ett observatorium på månen är bara ett steg i forskningen av ett ganska okänt universum. *Cege.*

DALA-DEMOKRATEN 7. jan. 1969.

Nya himlafenomen: Tre lysande föremål

ORSA (DD). Numera spanar de flesta orsaborna upp mot himlen när det blir kväll för att om möjligt få se en skymt av det ljusföremål som den senaste veckan vid flera tillfällen uppenbarat sig över orsabygden. På onsdagskvällen var det dags igen. Då syntes inte mindre än tre oförklarliga föremål cirkulera på himlen i olika väderstreck.

På onsdagskvällen sågs ljusföremålet först av en fru från Västeråkern på hemväg från Mora. Hon stannade bilen i Holen och kunde då se

ett ljusföremål röra sig på himlen till vänster om Orsa kyrka tvärs över Orsasjön.

Väl hemkommen kontaktade hon familjen Enar Wikman på Västeråkern som redan förra veckan såg föremålet. Vid halv tiotiden på kvällen fick familjen Wikman telefon från studeranden Olle Hedman att nu var föremålen synliga igen.

Utgångna kunde de se två föremål i luften – ett högre och ett lägre – som båda höjde och sänkte sig. De var synliga mot Holen och hade orangefärgat sken som ökade och avtog i styrka. Plötsligt försvann det ena och sedan även det andra.

Strax därpå kom ännu ett ljusföremål, denna gång från Born och gick söderut mot Mora för att sedan vika av och försvinna mot berget. Det var mycket folk ute och tittade på skådespelet.

Man hade den uppfattningen att ljusföremålen hade en hastighet av en satellit, men gick på lägre höjd – ungefär som ett flygplan. De hade ett intensivt ljus och fru Wikman som studerade föremålen i kikare tyckte att de verkade plana och ej i form av klot. Ljuset varierade i styrka och någon stjärna eller komet var alla övertygade om att det inte kunde vara.

Några trodde dock att det kunde vara fråga om väderleksballonger, men med tanke på att föremålen ändrade riktning så kan det knappast vara sådana. Orsaborna väntar nu med spänning på att dessa ljusfenomen skall få en lösning.

DALA-DEMOKRATEN 9. jan. 1969.

Tefat eller Venus på degerforsbesøk

DEGERFORS: Ett himlafenomen har de senaste kvällarna förbryllat många personer i Degerfors och Karlskoga. Ett tefat eller Venus frågar man sig. De experter som tidningen lyckats få kontakt med lutar helt åt Venus som har en stark lyskraft.

Fenomenet uppmärksammades kl. 18,50 på fredagskvällen av herr Rune Ericksson vid Rovnäset.

Föremålet var mycket starkt lysande på södra himlavalvet. Det rörde sig mycket sakta västerut samtidigt som det sänkte sig något. Inga andra stjärnor var synliga vid tillfället. Föremålet kunde iakttagas i femminutersperioder under sin passage.

En annan iakttagelse gjorde skolvaktmästare Ragnar Enkvist vid 18-tiden på nyårsafton i Degerfors. *Ett intensivt lysande föremål som helt plötsligt ändrade bana och form.* Det kunde iakttagas under 45 minuter.

Planeten Venus som kan misstänkas vara fenomenet har en radie på 610 mil och år nästan lika stor som jorden. Den har en benägenhet att under sin passage vålla vissa skymningsfenomen då den är omgiven av en tät atmosfär vilket kan vålla synvillor i de olika luftlagren. Venus lyskraft är tio gånger starkara än Sirius. Himlafenomen är alltid svåra att kartlägga. Hittills får Venus bära misstanken.

Karlskoga Tidning 4. jan. 1969.

Finns det flygande tefat? Ja, säger sölvesborgare

Sölvesborg (SGT)

Finns det flygande tefat? Ja, säger f. d. kustuppsyningsman J. A. Jeansson, Falkvik, Sölvesborg. Han besökte på torsdagseftermiddagen Sölvesborgredaktionen och berättade om ett nattligt äventyr, natten till torsdagen. Han vaknade vid halv tvåtiden och skulle släppa ut sin katt och blev då vittne till en syn, som han inte får glömma i brådrasket. Ett eldklot med stark ljusstyrka uppenbarade sig på låg højd på himlavalvet. – Jag blev rent ut sagt rädd, säger hr Jeansson, och ljusskenet, som kom från syd och gick i nordlig riktning syntes klart och tydligt cirka en eller kanske två minuter innan det försvann. Min sängkammare blev fullständigt upplyst och rummet var så ljust, som det är på en solskensdag. Det första ljusskenet åtföljdes av ytterligare ett, men detta, som kom i riktning från nordväst, var inte på långt när så starkt som det första.

Sölvesborgs-Tidningen 3. jan. 1969.

Et menneske fortjener at holdes for viis, så længe han søger visdommen; så snart han tror at have erhvervet den, er han en dosmer. *Persisk ord.*

Forlad bønnen for at gøre det gode. *Kinesisk ord.*

Lysande föremål över faluhimmel

Ett egendomligt himlafenomen i form av två klart lysande föremål iakttogs vid 18,30-tiden på söndagen av en familj på Lustigknopp i Falun. De båda föremålen, som från nordväst följdes åt in över staden på en uppskattad höjd av cirka 500 meter, rörde sig fullkomligt ljudlöst över himlavalvet och kunde iakttas under cirka sex minuter.

Sagesmannen uppeger för DD att de båda föremålen, som uppskattades hålla ett inbördes avstånd av cirka 10 meter, båda kastade cirka 10 meter långa gula ljusstrålar i färdriktningen. De båda föremålen, som gick långsammare än ett flygplan upptäcktes först över Östanforsån. Då de kommit mitt över stadens centrum ökade det ena plötsligt farten och vek av i en ostlig kurs mot Gävle medan det andra blev stående.

Efter en stund gav sig det stillastående föremålet iväg ut över Runn i riktning mot Torsång. Det är uteslutet, uppger sagesmannen, alt det rörde sig om helikoptrar eftersom föremålen rörde sig absolut ljudlöst. Inte heller kunde det vara belysta reklamballonger eftersom det vid tillfället var absolut vindstilla.

Dala Demokraten i december 1968.

Ljusfenomen oroar Island

REYKJAVIK (TT.s korr). Med några dagars mellanrum har invånarna i Thorshöfn på Langeneshalvön, nordöstra Island, observerat ett oförklarligt sken på himlen.

Det härrör sig från ett väldigt ljusklot, vars diameter man bedömer till ca. 400 meter, omkring 50 km från kusten. Skenet är rödaktigt och skiftar i styrka som om det kom från ett föremål under förflyttning. Man har fastställt alt någon flygtrafik inte har förekommit i området vid den tid när skenet iakttogs.

Fotografier har tagits och amerikanska militärmyndigheter har bett att få filmen för granskning. En av Nato's radarstationer, bemannad av amerikansk personal, ligger på ett 200 m högt berg nära Thorshöfn.

Sydsvenska Dagbladet 17. dec. 1968.

Himlafenomen sågs i Kyrkdal

KYRKDAL (NN) Ett himlafenomen uppmärksammades tidligt på lördagsmorgonen av sågverksarbetare Henning Dahlberg, Kyrkdal. Han var på väg till sitt arbete när han varseblev en eldkula med en lång lysande svans efter sig. Den gick på låg höjd i sydostlig riktning och syntes upplösa sig vid horisonten.

Nya Norrland 11. nov. 1968.

Himlafenomen

Lantbrukare Tyko Hallbom, Grötlingbo, iakttog i fredags morse vid 5-tiden ett himlafenomen i närheten av Karlavagnen. Han såg en rödaktig stillastående „stjärna" med dis omkring. Efter ett par minuter exploderade den och det uppstod ett gasmoln med omgivande ring. Samtidigt bildades två „stjärnor" och dessa började röra sig åt nordost. Efter c:a fem minuter hade de två försvunnit under horisonten.

Gotlands Allehanda 5. nov. 1968.

Himlafenomen i Bollstabruk

Ett ljusfenomen som hade formen av två intensiva ljuspunkter kring en oval ring observerades på fredagsmorgonen på himlen av Folke Sahlén i Lästn, Bollstabruk. Iakttagelsen gjordes vid 5-tiden på morgonen när Sahlén skulle hämta sin „Nya Norrland" i postlådan. Ljuset var starkare än stjärnor och försvann i nordostlig riktning.

Nya Norrland 4. nov. 1968.

Himlafenomen i Bjästa

En Bjästabo iakttog vid 05-tiden på fredagsmorgonen ett underligt föremål som gick fram i luften från söder till norr. Det hade formen av ett stort, rödaktigt klot med lång svans, som sprutade gnistor. Föremålet höll sig ungefär på samma höjd som ett flygplan, men farten var lägre.

Örnsköldsviks Allehanda 4. nov. 1968.

Himlafenomen sågs i Arvika

ARVIKA (VF). Marknadsbesökarna i Arvika fick på söndagskvällen något av en extraföreställning i form av ett „himlafenomen" som orsakade en hel del resonemang med olika teorier.

Föremålet rörde sig i riktning mot öster och såg ut att passera över Glafsfjorden.

En del iakttagare som betraktade ljusfenomenet med kikare berättar att det föreföll vara trekantigt och hade formen av en drake och andre iakttagare ansåg att det hade andra formationer.

Värmlands Folkblad 8. okt. 1968.

Nu är det dags igen – Tefat i Vilhelmina

VILHELMINA: Flygande tefat, eller vad? Flera vilhelminabor ställde sig den frågan sent på onsdagkväll sedan de sett ett litet runt föremål som utstrålade ett cirkulerande rött och grönt ljus. I mitten på föremålet fanns ett stadigt gult sken. Föremålet rörde sig sakta på hög höjd mot Storuman-hållet. Polisman Stefan Mikaelsson som var en av de som såg föremålet tog sin bil och körde utom tätorten tillsammans med Karl Burman för att med kikare försöka fånga in föremålet. Detta lyckades inte.

– Jag kan inte förklara vad det var, säger Mikaelsson. Möjligen en väderlekssond men jag vet inte hur dessa fungerar. Bland de många som såg föremålet var också Siv Åberg, Kent Andersson och Marie-Louise Friberg.

Enligt tefatsexpertisen världen runt uppträder flygande tefat gärna i mörker. Var det fjolårets tefat som besökte Vilhelmina i går?

V.F., 19. okt. 1967.

Søkaren, nr. 4–5, 1968:

Flygande Tefat over Vilhelmina

I början av marts 1967 besökte jag som första journalist familjen Söderström i Lövåsen, Vilhelmina. Genom tips från en vän till familjen fick jag reda på att de intill sitt hem uppmärksammat vad de trodde var två utomjordiska farkoster. När jag kom in i deras hem, försökte jag med allehanda frågor få de fem personerna i familjen att på något sätt avvika från den version som i första hand fadern, Erik Söderström, berättade. Detta gick inte. Alla fem vidhöll rakt igenom i detalj den första berättelsen.

Två föremål *) hade natten mot den 5 mars uppmärksammats av familjens två grabbar, 14 och 18 år, när de vid ettiden på natten kom hem. Föremålen var stora. Ungefär 100 meter från gården stod de parkerade ca 20 meter ovan marken. Inget ljud hördes. Deras konturer syntes tydligt. Det största beräknade man var ca 40 meter i diameter och det mindre ca 20 meter.

Grabbarna sprang in och väckte de övriga i familjen. Alla fem såg med egna ögon de två föremålen, som efter 15 minuter började röra sig och forsvinna. Efter en stund såg man att det mindre föremålet återvände, och denna gång stannade detta föremål ca 15 meter ovanför nocken på garaget som finns ca 20 meter från stugan. Där stannade det ca 5 minuter innan det försvann mot samma håll som det andra farit.

*) Sehlin påstår „envist" att det var två föremål, trots att både fru Söderström och civ.ing. Schalin uppger att det var tre stycken okända, flygande föremål.

Familjen Söderström larmade inga myndigheter. Det var först efter mitt reportage i Västerbottens Folkblad som händelsen uppmärksammades. Familjens telefon blockerades, och förutom radion anlände journalister från landets största tidningar. Även experter från Stockholm besökte familjen. Hela tiden ändrades intet av deras första berättelse. Familjen är lugn och saklig och på intet sätt sensationslysten.

Efter händelsen har jag själv varit hos Söderströms och vaktat den mörka natthimlen flera gånger. Erik Söderström har skaffat sig en stark tubkikare, och den fick vi också använding för. Några kvällar kunde vi uppmärksamma vad vi först trodde var en stjärna men som sedan visade sig vara ett föremål som flyttade sig på himlen mellan väster och söder. Dess bana var oregelbunden varje kväll men det flyttade sig alltid en kvart på himlen. Genom kikaren kunde man se att det roterade långsamt – detta genom att det på en sida fanns smala, mörka linjer. Längst upp kunde urskiljas något av en kupol, vilken också var den del på föremålet som lyste intensivast. En kväl såg vi detta föremål intill vad vi trodde var två stjärnor. När den större flyttat sig ett kvarts varv, åkte plötsligt de två andra till den större, och efteråt verkade det vara bara ett föremål. Strax därpå steg föremålet rakt upp tills det försvann.

Några månader senare ringde mig Orädd från Blaikliden, Vilhelmina och berättade att han fotograferat ett föremål som liknade ett „tefat". Jag åkte upp och väntade spänt utanför hans mörkrum, medan han framkallade filmen.

Orädd höll på med snöskottning mitt på dagen när han plötsligt fick se ett runt, stort föremål komma svävande från dalgången nedanför byn. Först stod han stilla men sprang sedan in efter kikaren för att se bättre. Han hann dock aldrig titta i kikaren, ty samtidigt kom han på att en bild skulle vara bättre att ha. När han äntligen kom ut med kameran, var föremålet i trädtoppshöjd på väg över kullen några hundra meter från hans stuga. Vid första tagningen var han för upphetsad för att få in riktningen. Han tog en bild, men på negativet syns bara himlen. Inte ens trädtopparna kom med. Han hade en fin chans men tiden räckte inte till ordentligt.

Några kvällar tidigare berättade hans åldrige fader hur han sett att något liknande kom svävande över berget på andra sidan dalen, följde sedan dalgången uppför med mycket hög fart. En flygmaskin skulle aldrig ha kunnat köra så fort, sa han.

För en tid sedan observerade under två kvällar i följd polisman Stefan Mikaelsson ett föremål som han inte kan förklara. Flere med honom såg samma sak; sedermera även i Stalon och Sunnansjö inom samma köping; vidare också i Storuman.

Det föremål som Mikaelsson studerade, rörde sig från öster mot väster. Det var runt och utstrålade klara röda och gröna färger som syntes rotera. I mitten av föremålet observerade han en fast, ljus punkt. Jag kan inte förstå vad föremålet var, berättade han för mig. Någon flygmaskin var det absolut inte. Inga ljud hördes. Höjd och avstånd kunde han inte beräkna. Båda kvällarna då han observerade föremålet, rörde det sig åt samma håll. Veckan därpå sågs ett liknande föremål i Stalon, och detta rörde sig åt precis motsatta hållet. Samtidigt rapporterades samma iakttagelse från Meselefors. Alla som rapporterade händelserna, berättade exakt lika trots att de inte hade träffats.

Lennart Sehlin.

Leder ...... fortsat

De flyvende tallerkener og den jordiske kultur

for forelæsninger om, hvad andre begår af fejltagelser i relation til deres medmennesker, men derimod en individuel erkendelse af:

- egen holdning til livet og dets mangfoldigheder
- hvilket ansvar man har overfor sine medmennesker
- samt den pligt, man har til at udnytte givne muligheder for at yde et positivt bidrag til udviklingen.

De flyvende tallerkener er desværre blevet taget til indtægt for de mest forskelligartede bestræbelser på at skabe en ny og bedre tilværelse på Jorden. Man appellerer til ufologer om aktiv deltagelse i åndelige fremstød til Jordens frelse. Dette kan være ganske udmærket, for ufologer har jo de samme pligter og det samme ansvar som alle andre i relation til menneskehedens udvikling. Om kendskabet til UFO'ernes eksistens giver ufologer et større ansvar og en bedre baggrund at virke på, er derimod et åbent spørgsmål. *Vi ved, at UFO'erne er der, men ikke hvorfor.* Kontaktpersoner har ganske vist fortalt os om baggrunden for UFO'ernes tilstedeværelse og interesse for jordiske forhold, men kan man bygge på det? Hvor ligger sandheden i disse beretninger? Hver enkelt ufolog må selv vurdere disse specifikke oplysninger, men i sidste ende bliver det et trosspørgsmål, hvad man finder rigtigt og hvad man finder forkert.

En appel til menneskeheden har kun mulighed for at blive akcepteret, hvis den er motiveret i forståelige realiteter, der går på tværs af de faktorer, som skiller. Vi lever i en tid, hvor afstandene ikke mere er uoverstigelige hindringer, og hvor samkvemmet mellem menneskene bliver større og vor afhængighed af hinanden vokser. Kun ved en fortsat udbygning af kommunikationen mellem menneskene har vi nogen chance for at undertrykke det negative og udbygge det positive.

3. Konklusion

Der er ingen tvivl om, at UFO'erne på den ene eller den anden måde vil få indflydelse på vor egen udvikling, men det forudsætter nok en mere intensiv kontakt over en bred front, og tidspunktet vil være afhængigt af, hvornår sådanne aktiviteter sætter ind.

Jordisk rumfart vil sandsynligvis komme til at spille en rolle for vor egen forståelse af de perspektiver, der åbner sig, ikke fordi der er tale om tekniske triumfer af stort omfang, men fordi de muligheder, der gives menneskeheden, uundgåeligt vil gå på tværs af mange af de nuværende skillelinier og på længere sigt tvinge de større stater til et bredere samarbejde.

Ufologer har ikke blot ret, men også pligt til at yde en indsats, ikke som ufologer, men som mennesker. Ufologer og UFO-organisationer har derimod gennem det arbejde, de hidtil har udført, påtaget sig et ansvar for en fortsat indsats med hensyn til undersøgelses- og informationsvirksomheden. På denne måde kan vi dels øve afgørende indflydelse på den officielle holdning til UFO-problemet og samtidig opnå at berede jordbunden for det, der derefter vil ske. Vi kan ikke give retningslinier for eller pege på konkrete foranstaltninger, men kun appellere til hver enkelt om selv at gennemtænke og vurdere situationen på baggrund af alt, hvad man oplever. UFO-sagen og de oplysninger, man kan hente herfra, er i dag kun en brik i det komplekse spil, der hedder „Menneskehedens vilkår og muligheder".

Frank Pedersen.

OBSERVATIONER

UFOer over Spanien

I september måned i året 1968 var der en række UFO-iagttagelser over hele Spanien.

På himlen over den lille by Talavera de la Reina, vest for Toledo, blev den 17.-9. et trekantet, lysende objekt, der i stor højde bevægede sig fra vest mod øst, iagttaget af mange af indbyggerne. Mens det fløj, forandrede formen sig flere gange. En halv time var den sølvskinnende genstand at se, til den endelig forsvandt i østlig retning.

I Bajadoz påstod en ung mand, at han var blevet forfulgt af et UFO i 5 minutter, da han efter et besøg hos sin forlovede befandt sig på hjemvejen på motorcykel. Først bemærkede han et klart, orangefarvet og rundt lys bag sig. Så svævede det lige over ham, skiftede farve til blåt og ledsagede ham. Han slukkede lygterne på sin motorcykel og stoppede, hvorefter UFOet fjernede sig og hurtigt forsvandt.

I Sevilla blev ligeledes observeret et klartlysende flyvende objekt i en højde af 300–400 m. Det fløj med stor hastighed bort i retning af Alcalá del Rio.

Et UFO blev den 20. september iagttaget i Malaga, flyvende fra nord mod syd. Det var meget stort og omgivet af et klart, orangefarvet lys. Det forsvandt til slut med stor hastighed ud over havet.

Den 23. september blev der i Malaga set ikke færre end 10 skiver. De fløj i formation: En gruppe på 6 UFOer foran, derefter 3 bag dem, og til sidst et enkelt rumskib. Objekterne lyste farvede på afstand. Dette usædvanlige syn varede i 2 timer, og blev set af mange personer.

På motorvejen i Oviedo så en bilist pludselig i en afstand af ca. 100 m foran sig et ægformet, stål-glinsende objekt, som fløj hen imod ham. Han blev grebet af stor panik, vendte sin bil og flygtede. Ved den nærmeste politistation aflagde han beretning, hvorefter en kommission begav sig til stedet, hvor han havde set fænomenet, men uden at opdage noget.

I Arrecifes, Pamplona og andre byer blev der gjort lignende observationer.

Også på en af De Kanariske Øer, Teneriffa, har en pilot set en stor, klartlysende skive, der fløj med fantastisk hastighed. Samme iagttagelse blev gjort af mange personer på øen.

C. E. I., Barcelona.

Fra Badajoz (Spanien) berettes der om en bilist, der kørte på landevejen fra Zafra til Huelva med 70 km/t, da motoren pludselig satte ud. Bilisten så da en lysende kugle, der havde en diameter på ca. 2½ m og udsendte grønne lysstråler. Omkring en kilometer borte så også flere personer, deriblandt to ansat i „Guardia Civil", (politiet), det ukendte flyvende objekt.

„Freie Presse", 22.-11.-68.

UFO-Nachrichten, febr. 1969 /BK.

— Vi behøver ikke at være bange — de har kun de helt primitive våben...

22. dec. 1967 23,50–00,15

Seks teen-agers – fire drenge og to piger – fra 14–17 år gamle, kørte på en vej vest for Millersburg i nærheden af et område kaldet Little Switzerland. De fik øje på en bil, der var kørt i grøften og dens ejer – en ældre dame – syntes at stirre intenst ind på en mark ved siden af. Da de unge mennesker så i samme retning, blev de meget forbavsede – nogle hundrede meter væk så de et sølvskinnende, skiveformet objekt, der tilsyneladende stod på jorden og glødede meget klart. Der syntes at rotere røde, grønne, orange og blå lys rundt i kanten. Mens de stirrede, hævede skiven sig til en højde af ca. 50 ft (15 m) og nærmede sig de to biler. Den hang i kort tid over bilerne og samtidig følte observatørerne en næsten uudholdelig varme; så skød objektet lige til vejrs og var væk. Næsten med det samme ankom politiet til stedet. De bebrejdede de unge mennesker, at de var så sent oppe og sendte dem videre, dernæst hjalp de damen, hvis bil var kørt i grøften. Da det var nærmest så objektet ud til at være ca. 35 ft. (10,7 m) i diameter og flere fod højt. For oven lignede det spidsen af en blyant. Det var meget klart og det var svært at betragte direkte.

Kilde: Goodyear UFO Society.

Saucer Scoop /OJK.

Wiener-politi på UFO-jagt

Wiens befolkning var natten til torsdag i stort oprør. I stor højde over byen bevægede der sig et kraftigt lysende flyvende objekt i retningen nord-syd. Ud fra de opringninger, som observatoriet og det meteorologiske institut modtog, sluttede man „med nogen sikkerhed", at det drejede sig om en „flyvende tallerken" eller noget lignende. Wiener-politiet havde slået alarm.

„Tiroler Tageszeitung", 2. august 1968.

UFO-Nachrichten, februar 1969 /BK.

---

12 eller flere så noget på himlen

Mere end et dusin mennesker, deriblandt to politibetjente, har rapporteret mærkelige objekter på himlen over dele af det sydøstlige Syd-Australien.

Flere har berettet til politiet i Millicent, at objektet fulgte deres vogne.

Mrs. J. Harvey fra Grey nær Millicent fortalte, at objektet – „et stort, hvidt lys" – dukkede op foran hendes vogn og tvang hende til at sagtne farten.

Beskrivelserne af objekterne varierer fra skiveformet til „kopformet". Mrs. Harvey sagde, hun så objektet for en måned siden, da hun kørte hjem fra Millicent.

„Klart lys".

„Det så ud som et stort, klart lys. Det er den eneste beskrivelse, jeg kan give", sagde hun. „Da jeg kom hjem, fortalte jeg det til min mand, og han så på det gennem en kikkert og sagde, at det snarere havde facon som en kop.

„Vi så på det et godt stykke tid, over bugten ved Grey", sagde Mrs. Harvey.

Andre satte sig i forbindelse med hende og meddelte at have set et lignende objekt. Folk fra Mount Gambier ringede og sagde, de havde set et objekt for tre dage siden.

„Planet"

Politibetjent Goldman mente, det kunne have været planeten Saturn, som han forstod var nærmere Jorden end den havde været i nogle år.

Politibetjent Baker fortalte, at objektet syntes at bevæge sig svingende (vaklende) og variere højden.

Millicent politiet sagde, at andre rapporter kom fra forskellige mennesker, bl.a. en bladmand, som, efter at have taget et billede, anslog objektet til at være 15 miles ude over havet og ca. 15 grader over horisonten.

Hans fotografi viste en hvid streg, mens stjernerne var som punkter.

The Advertiser, 13. december 1968 /BK.

Lediggang som sådan er ingenlunde roden til alt ondt, tværtimod, den er et sandt guddommeligt liv, når man ikke keder sig.

Søren Kierkegaard.

Det vigtigste er, hvad vi er. Det næstvigtigste er, hvad vi har. Endelig kommer der som det tredjevigtigste, hvad andre mennesker tænker om os. *Schopenhauer.*

Rapport om UFO-observasjon og grunneffekt i Whippingham, Isle of Wight, 10. juli 1967

Ved Leonard G. Cramp, A.R.Ae.S., M.S.I.A.

Medlemmer av Isle of Wight UFO Investigation Society har nå i flere måneder opptatt vitneforklaringer, filmet jordbunn, tatt luftfotos og sökt gjennom materiale fra en av de mest fruktbare UFO-rapporter som noengang er registrert. På grunn av at hendelsen involverte store dyrkete områder, som kunne blitt ödelagt av hundretalls nysjerrige, måtte gruppen holde hendelsen hemmelig, så hemmelig at kun et fåtall av foreningens medlemmer visste hva som foregikk. Faktisk talt vil offentliggjörelsen av denne hendelsen komme som en overraskelse også på dem.

Hendelsen fant sted i Whippingham på Isle of Wight, den 10. juli 1967 i nitiden om morgenen, akkurat i det öyeblikk barna stillte opp i skolegården for å gå til sine respektive klasserom.

Skolegården er omgitt av flere stor trær; gjennom trærne kan en se utover et idyllisk landskap med prövetankene til det velkjente Hoovercraft Forskningscenter langt borte. Flere kraft- og telefonkabler löper gjennom (på tværs af) trærne. Disse kablene dannet, sammen med to av trærne og hekken under dem, et passende rektangel hvori to unge vitner så et UFO.

Jeg kjenner guttenes fedre, og de har bedt meg om ikke å röpe sönnenes identitet. Det er tilstrekkelig å fortelle at jeg forhörte guttene hver for seg i nærvær av vitner, på hendelsesstedet og ved andre anledninger; og det var ingen grunn til å tvivle på deres forklaringer da disse stemte overens.

Den förste gutten, som jeg vil kalle John, så UFO'et innrammet av trærne. Objektet var skiveformet og melke- eller skyaktig av farge; det så ut som to tallerkener som var festet til hverandre; det virket massivt og hevet seg lydlöst. Han fikk bare et glimt av objektet og hadde knapt tid til å peke det ut for sine venner för læreren lot dem marsjere inn.

Full av opphisselse kunne guttene knapt vente til frikvarteret, og da klokken klang kl. 10,30 var John den förste ut i skolegården. Han sa senere at han ikke virkelig ventet å se UFO'et igjen; han bare håpet. Han ble imidlertid skuffet, for da han så i retning mellom trærne var det intet å se på himmelen. Men John's kamerat, Kenneth, som ikke visste hvor han skulle se, fikk et glimt av noe lenger vest, som flöy i samme höyde. Objektet syntes å miste höyde med en gyngende bevegelse. Flere av de andre guttene fikk öye på objektet da det beveget seg, gyngende som om det var „ute av kontroll", mot elven, mens det hele tiden mistet höyde. Så syntes det å gjenvinne kontrollen, steg noe og forsvant ut av syne bak trærne i skolegården.

Samme kveld satt John i bussen hjemover. I det han kikket nedover mot bygg-åkrene som grenser opp til skolegården, så han sporene. I en ellers uskadd åker var plantene blitt brukket ned i en rett linje. Sporene syntes å være utfört av en „vill tingest" og de gikk like opp til hekken rundt skolegården.

Sporene i bygg-åkeren løp parallellt med hovedveien og der var et gap i hekken, så John antok at skadene skyldtes barn som hadde lekt i åkeren. Dette ble naturligvis forkastet neste dag da jeg hørte om hendelsen og startet mine undersøkelser.

Det første jeg noterte mig var vitnenes mening om objektets størrelse. På mine spørsmål „et stort objekt langt borte?" eller „et lite objekt nær ved?", svarte begge guttene: „Mye større enn en toetasjes buss, og nær trærne rundt testtankene". Som nevnt intervjuet jeg guttene på hendelsesstedet, på forskjellige dager, hver for seg. Jeg ba dem tenke seg objektet på himmelen omrammet av de høye trærne; jeg ba dem videre måle dette innbillte bilde med tomlene mens de holdt armen strak. Johns mål var ca. 1,5 cm., Kenneth's 0,6 cm. Senere målte jeg avstanden fra skolen til trærne, hvor guttene påsto de hadde sett UFO'et sveve. Avstanden var ca. 480 m. Jeg antok at 1,0 cm. var et rimelig gjennomsnitt, og målte guttenes armer til ca. 45 cm. Da jeg videre antok at guttenes antagelse av avstanden var noenlunde korrekt, kom jeg til at objektets

størrelse var ca. 12 meter. Altså atskillig større enn en to-etasjes buss.

På dette punkt i etterforskningen tilla jeg ikke skadene i åkeren nær skolen for stor betydning, da jeg ærlig talt var mer tilbøyelig til å anta at gjerningsmennene var små skolegutter fra Whippingham og ikke små grønne menn fra Mars.

Ved mitt siste intervju med en av guttene fulgte jeg ham til skolen for å få ytterligere opplysninger. Min kollega Bob Cox bestemte seg for å gå opp til skolen noe senere, og måtte derfor spasere over markene nær testtankene. Han kom derfor nærmere dette området enn vi ville ha kunnet i bil.

Da Bob sluttet seg til oss ventet han tålmodig til de unge vitnene var gått, før han sa: „Kom og se på dette". Det vi fant i denne åkeren, og senere i andre åkre, har vi hittil holdt meget hemmelig, av meget gode grunner; ikke minst etter ønske fra en rekke vennlige og samarbeidsvillige jordbrukere om å beskytte deres bygg, som snart skulle høstes. På det nåværende tidspunkt vet hverken John eller Kenneth hva vi fant, også for dem vil disse oppdagelsene komme som en overraskelse. De hadde vennlig og entusiastisk vist oss begynnelsen til et spor; jeg ønsker jeg kunne latt dem følge med til slutten.

Været hadde i flere uker vært nydelig; det var den tiden siste sommer da vi hadde sol i flere uker; og *ingen vind.* Allikevel fant vi her, uten guttenes viten, og ca. 35 meter fra det sted deres antagelser indikerte, et spor som syntes å være fremkalt av en virkelig „vill tingest", som hadde pløyet seg vei ca. 1200 meter gjennom åkeren. På hver side av sporet i åkeren var kornaksene blitt nedklemt samme vei, slik at det fra et utkikkspunkt flere kilometer borte på den andre siden av elven så ut som om aksene var blitt kuttet med kniv og så børstet med en bred kost i en rett linje. Dette kommer tydelig frem på luftfotografiene.

Som ventet fikk ikke fotografiene vi tok helt frem effekten, det kan derfor være nødvendig å sitere gårdbrukeren Warne fra Whippingham: „Jeg har lagt merke til skadene, men jeg kan ikke forklare dem. Jeg har aldri sett noe slikt før, og vi har ikke hatt noe uvær som kan ha fremkalt denne effekten. Kornet er bokstavelig talt blitt tresket og alle frøene er vekk".

(Et av våre fotos viser dette klart med et uskadd byggaks til sammenligning).

„Nei", sa Warne: „denne skaden er fremkalt av noe voldsomt, mer likt en virvelvind".

Gårdbrukeren Thomas, også fra Whippingham, sier seg enig med ham, det samme gjør en jordbruksekspert som undersøkte området.

Virkningene av en mobil virvelvind stemmer godt overens med det vi fant. Et dypt spor i åkeren som var flatklemt i et virvelmønster; sporet var flere hundre meter langt og nærmere fire meter bredt; det løp parallellt med Hr. Warne's lille kjerresti inntil det kom til et lite skur, hvor det smalnet noe og gikk langsmed den lille bygningen som om det ikke ville ødelegge den. Dette synes å motsi det faktum at UFO'et tapte høyde og var ute av kontroll.

Forfatteren har en del kunnskaper i aerodynamikk, og har kjennskap til at det kan oppstå trykkforskjeller i nærheten av større byggverk, som f.eks. store hus, men dette lille skuret bare omkring 2 meter høyt kunne neppe ha fått en virvelvind til å opføre seg slik.

De unge vitnene hadde fortalt at UFO'et slingret. Sporene i åkeren tyder på dette. Der hvor hovedavvikelsene fra denne rette flykursen opptrådte, fant man mindre spor kuttet inn i åkeren. Disse små sporene var halvsirkelformete med sentrum i hovedsporet. Når en brettet kornet til side i et av disse små sporene, fant en at stenglene var flatklemte, slik at det var en gate bare noen få stengler bred. Hele mønsteret syntes meget mekanisk, og en kunne godt tenke seg små stabilisatorer som hadde korrigert UFO'ets kurs. I alle fall skulle dette mønsteret stemme godt overens med guttenes forklaring. De forklarte at ved et visst punkt innrammet av referansepunktet i trærne hadde maskinen begynt å stige. Denne posisjon faller helt sammen med det punktet hvor sporene i åkeren smalner og svinger langs med det lille skuret.

Med få meters mellomrom fant vi langsmed hovedsporet små forvridde korntuster, som så temmelig miserable ut med sine brukne og avkledde hoder. Videre undersøkelser viste at senteret i disse små kornansamlingene var helt bart, som om byggstenglene, røttene og jordbunnen på dette stedet var blitt rykket voldsomt opp. Fotografiene viser dette ganske godt.

Ved sporets begynnelse lå en liten skogsdue død ved veikanten. Jeg hadde lagt merke til den noen dager tidligere, da denne merkelige hendelsen ennå var ukjent for meg.

I det jeg nå fulgte sporet fant jeg fjær, fjær fra en ung fugl, en her og noen meter lenger fremme en til, noenganger spiddet av en stengel og noenganger innfiltret i den.

Etterhvert som vi oppdaget ytterligere øde-

leggelser i andre åkre tegnet vi dem inn på et kart.

I seks uker drev vi på med disse undersøkelsene, hver eneste dag i uken inntil solnedgang og ofte lenger. Så fant vi nær elven restene av den lille fuglen, ved utkanten av et av de største skadefeltene. Skademønsteret her kunne få en til å tro at en veldig sirkelsag hadde vært i bruk, og fordelt dypt nede blant de forvridde lagene av byggekorn fant vi fjær, fint plasserte og flattrykte på samme måte som kornet. Senere undersøkelser utført av en hjelpsom ornitolog (som på det nåværende tidspunkt ikke vet noe om sin tilknytning til denne hendelsen) påviste at ingen av de fjær jeg fant spredt over en strekning på 1200 meter var duplikater, og etter hans mening stammet de fra den samme fuglen.

Vi fant dusinvis store sten- og sementstykker oppe på den nedklemte åkeren, videre fant vi papirstykker og annet materiale som etter all sannsynlighet ikke skulle kunne finnes der vi fant det; det så ut som om dette materialet sammen med skogsduen og kornet var blitt løftet opp og båret avsted for senere å bli revet i stykker.

Forsøk som ble foretatt med byggkornprøver viste at en gjennomsnittlig fullt utvokst, ustøttet stengel knakk når den ble utsatt en vind med hastighet på ca. 22 km/t. Tett sammenvokste og støttete stengler måtte derfor bli utsat for en meget stek vind dersom en skade av nevnte art skulle kunne oppstå.

Luftfotos ble tatt over de forskjellige åkrene for å få et overblikk over det spesielle skademønsteret. Sporet gikk tvers gjennom midten i en åker, gikk tett langsmed hekken rundt en annen, svingte rundt hindringer og hoppet over trær. På dette grunnlag må vi kunne anta at sporene hverken skyldes en naturlig virvelvind eller en ildkule. Sporene minner sterkt om observasjonen som ble gjort av skvadronleder Shipwright fra Woking, Surrey, også i juli. Shipwright og hans kone oppdaget UFO'et mens de gikk langs Albury Downs. UFO'et beveget seg hurtig tvers over markene, så stoppet det opp, forandret kurs og fløy sakte til det kom til en hekk. Det fløy så langs hekken og videre til et åpent felt i engen. Da det kom til noen høye trær svevet det en stund idet det pendlet opp og ned, så steg det sakte over tretoppene og ned mot marken på den andre siden, hvor det gjenopptok sin tidligere kurs tvers over markene.

Skvadronleder Shipwright undersøkte stedet og fant små stenstykker spredt utover. Jeg skrev til Hr. Shipwright og han opplyste at markene, hvor han hadde sett UFO'et fly frem og tilbake, var dekket av kort gress. Vi må vel kunne anta at dersom disse markene hadde inneholdt byggkorn, ville Shipwright ha funnet liknende spor som dem vi fant i Whippingham.

For meg har dette vært en inspirerende erfaring som dog har fyllt meg med en smule ærefrykt, i det jeg tross alt undersøkte en av de mest omfattende UFO-henvendelser, hva grunneffekter angår, som noengang er registreret.

Men det har også vært en meget takknemlig erfaring, for tross mitt uforklarlige ønske i begynnelsen om ikke å tro det jeg så, måtte jeg til slutt akseptere at denne hendelsen støtter meget godt opp om temaet i min nye bok „Piece for a Jig-Saw", faktisk talt så godt at en vitenskapsmann som deltok i etterforskningen gjentok stadig vekk at denne observasjonen ikke ville være til noen fordel for meg, fordi den støttet min teori f o r mye.

Dette kan så være; det vi oppdaget kan forklares ved teorier, f.eks., de regelmessige små korntustene som sto midt i hovedsporet, kan forklares av et fenomen som er velkjent innen aerodynamikken, nemlig at et legeme som beveger seg i en væske forårsaker små malstrømmer i sitt kjølvann.

Denne altfor korte beretning får være nok, men jeg vil gjerne tilføye mine egne konklusjoner som jeg presiserer ikke trenger være de rette.

Følgende objekter og steder syntes å være blitt hjemsøkt av tingesten som forårsaket skadene i byggåkeren i Whippingham:

1. En barneskole.
2. En nedlagt kanonpost.
3 Et eksperimentellt forskningssenter.
4 En grisefarm.
5. Elektriske kraftledninger og transformator.
6. En campingplass.
7. En utrangert sturtreskemaskin.

Disse punktene er vanligvis av dagligdags interesse for oss, men de kan være meget interessante for en besøkende fremmed rase. (Og jeg mener ikke å være skjemtsom når jeg tilføyer, særlig en fremmed turistnæring).

En ting til slutt. Det er sannsynligvis ingen alvorlig fare for radioaktiv stråling fra de nevnte grunneffekter, geigertellermålingene var da også negative, til tross for dette, etter gjentatte besøk på skadefeltet, led jeg av lettere mavebesver som kom tilbake ved de følgende besøk, men dette fant sted bare den første uken eller så av våre undersøkelser.

Til tross for dette vil jeg råde publikum til å

rapportere mistenkelig utseende merker på jordbunnen, kratere, vertikale hull og lignende til myndighetene, som vi får håpe vil være fornuftig nok til å sette igang alvorlige undersøkelser.

Yarmouth 464, Gardeners Cottage, West Lane, Norton, Yarmouth, Isle of Wight.

BUFORA JOURNAL, vinteren 67/68 – S.S.A.

Overs. kommentar:

Jeg kunne tenke meg muligheten av at det observerte objekt er et av Hoovercrafts eksperimenter, og at det er dette som har forårsaket de omtalte grunneffekter.

Svein Schrøder Amundsen.

Canada: Fremmede fartøjer interesserede i vore biler

af G. Duplantier.

Rivers, Manitoba. „Jeg vidste den var lige over os, fordi lysstrålerne fra den kom skråt ned på alle sider af vognen. Der gik måske 10 sekunder før heden (temperaturen må være steget 30–40 grader) tvang mig til at køre væk. Min veninde så tilbage og sagde, at den fulgte os nogle meter, standsede og så bare holdt sig svævende".

Således beretter LAC (militær grad) Joe Herbert, 20, fra Rivers luftbase om sit møde den 28. august 1967 med et UFO ved Rivers grusgrave. Hr. Herbert klagede over at have haft en 12 timers hovedpine efter hændelsen. Mandskabet på basen hørte og følte et „lydmurs"-drøn kort efter, at Herbert var vendt tilbage til hovedkvarteret med sin beretning. Ifølge vidnerne rystede luftstrømmen barakker og hangarer. Luftbasen havde ingen forklaring på dette, men gav dog noget, der kunne have været et stort meteor, skylden for visse radarforstyrrelser dén nat.

Herberts bil blev beslaglagt og undersøgt af videnskabeligt personale, tilkaldt fra Winnipeg. Resultaterne af denne undersøgelse gav intet bevis for, at bilen havde været udsat for stærk hele eller stråling og en grundig lægeundersøgelse af dem, der sad i bilen, viste ikke noget unormalt.

Omkring den 1. oktober 1967 i Elliot Lake, Ontario, svævede et UFO over en vej syd herfor, og biler i nærheden af tingesten gik i stå. Tilsyneladende var det tændingen, der svigtede. Passagererne og førerne steg ud af vognene for at iagttage det glødende objekt nærmere, før det fløj væk med uhyre fart. Da man vendte tilbage til bilerne, var der ikke noget besvær med at starte eller køre. Det var kun de få øjeblikke, mens det mystiske objekt svævede 300 fod (ca. 90 m) over vejen, at bilerne mistede kraften. Objektet var stort, glødede, svævede uden at røre sig, skiftede farve og fløj så væk med en bemærkelsesværdig fart; således siger John Pearson, journalist fra „Elliot Lake Standard".

Tidligt i den anden uge i oktober 1967 kørte en bil hen ad en mørk landevej med 2 damer og 4 piger på vej hjem fra et 4 timers møde i Glencoe, Ontario. – Og ovenover syntes noget, der drejede rundt, at følge dem. Det var med lys i strålende farver, rødt for det meste. „Det var ikke en gløden; det var et væld af lys", sagde fru Julius Erdely, som kørte vognen. „Vi havde denne følelse af, at det fulgte os. Og De ved, hvordan man får den indre følelse af, at nogen stirrer på én. Jeg kan slet ikke beskrive, hvor stærk den følelse var".

På forsædet ved siden af fru Erdely sad hendes svigerinde, fru Fred Coad, der bor på en gård ca. 1½ mile (2,4 km) derfra. Og hele tiden i de lange minutter, turen til Coadgården varede, var tingesten der. Da de nåede gården, skyndte de sig ud af vognen og for ind i huset, mens de råbte, at hr. Coad skulle komme ud og se UFOet.

Hr. Coad kom ud og så tingesten. „Lysenes størrelse var ikke til at tage fejl af. Jeg stod derude og så på den i måske 10 minutter. Min kone sagde, at den var lige over vognen, da de kom til gården. Da jeg kom ud, var tingesten på vej mod sydvest. Alt hvad jeg så, var det røde lys og de hvide lys. Det røde så ud til at være på størrelse med en fodbold. Der var absolut ingen støj".

Fru Nora Tebbs, husmor fra High River, Alberta, sagde, at et sort objekt, af form som et luftskib, om natten den 11. oktober 1967 cirklede over hendes vogn på Highway 2 nær Aldersyde. Hun siger, at hun frøs af skræk, da hendes billygter, radio og motor satte ud på mystisk vis.

En naturvidenskabslærer (science teacher) fra Calgary siger, at en magnetfelt-detektor i hans hus viste udslag onsdag. Objektet fru Tebbs så, var omkring 2 biler langt og cirklede langsomt ovenover i ca. 1000 fods (ca. 300 m) højde, derefter svævede det langsomt væk og ud af sigte. Der var ingen støj, men hun mener at have set en slags understel på det og et hvidt lys, der kom fra den ene ende. Efter at objektet var forsvundet, begyndte bilens elektriske system igen at fungere, og hun kørte hjem, rystet over sin oplevelse.

En landmand fra Taber-området, Alberta, sagde, at han i begyndelsen af september 1967 hørte en „radio-signal"-lyd (beeping) og at motoren i hans lastbil samtidig gik i stå.

En indbygger fra Byemoor (også i Alberta) fortalte til „Calgary Albertan", at hun og hendes mand nær var kollideret med et UFO, mens de kørte gennem Drumheller Valley omkring begyndelsen af september 1967.

„Vi måtte dukke os; vi troede det ville ramme os", sagde hun og beskrev objektet som „nøjagtig ligesom det, der er på billedet i Deres avis. „Det bevægede sig med en „enorm fart", da det dykkede ned mod vindspejlet. Hun beskrev formen som to omvendte terriner. Hendes mand blev „komplet lamslået" ved synet. Objektet fløj op mellem bakkerne og forblev, klart skinnende, på samme sted, sålænge de kunne se det, idet de kørte videre. (En lignende beretning var tidligere kommet fra Peterboro, Ontario).

En omstillingsdame ved Currie Barracks siger, at hun blev oversvømmet af opringninger, da et lydmursbrag blev hørt. Een person havde endda rapporteret, at en flyvende tallerken havde landet i hendes baggård. (!)

I maj 1967 var hr. og fru Alex Yaroslowski fra Vauxhall, Alberta, ved halv et om natten, på vej fra Vauxhall ad Retlaw-vejen, og de fortæller, at de – og en anden bilist, Wilfred Alberts, der kørte 2 miles (3,2 km) længere sydpå – så et oplyst objekt.

Bilisterne, påstås det, bemærkede påvirkninger fra UFOet hele tiden, mens det fløj parallelt med dem. De sagde, at lysene på parrets vogn gik ud i perioder, og Alberts bilmotor satte ud. Idet de begge vidste, at de kørte ad parallelle veje samtidig, mødtes de senere og sammenlignede deres oplevelser.

Apropos Taber-observationen (omtalt ovenover) rapporterer Marilyn Anderson til os, at lastbilchaufføren, Evan Evanson, var på vej hjem fra en aftale ca. kl. halv et om natten. Han kørte mod øst ad den ny landevej, da lastvognen pludselig syntes at blive overhedet, og han kørte ind på en opkørsel for at se sin motor efter. „Jeg skulle til at stå ud og kigge under motorhjelmen. Jeg lagde min hånd på dørhåndtaget og dér var det. Det så ud til at være omkring en fod (30 cm) borte, men det kan have været længere væk. Radioen havde spillet, da jeg standsede, men den holdt op og begyndte i stedet at afgive en beep-beep-lyd. Jeg så tilbage mod radioen, slukkede den og da jeg igen så mod vinduet, var det forsvundet, hvad det så end var". Hr. Evanson beskrev objektet som en oval form, der stod på toppen (der var) ligesom det øverste af et æg og sagde, at det skinnede med et grønt, glødende lys. Der var ingen synlige vinduer. Det så ikke ud til at være stort nok til at indeholde levende væsener, idet det kun var lidt højere end førerhuset på lastvognen efter hans bedømmelse. Han måtte bøje hovedet for at se toppen af det, men det syntes ikke at være ret bredt, ca. længden af førerhuset på lastvognen. Der var ingen støj, sagde han.

En anden lastvognsfører, denne gang fra en stor transportvogn, rapporterede, at et lysende objekt fulgte hans vogn i næsten 3 timer tidligt fredag morgen den 27. oktober 1967. Chaufføren, Don Letkemann, siger, at han kom kørende nær Sterling, 18 miles (knapt 30 km) syd for Lethbridge, Alberta, kl. halvtre om morgenen, da han så objektet i bakspejlet. Det fulgte ham og var tilsyneladende 500 ft (160 m) oppe.

UFOet standsede, da han standsede lastvognen. Det var strålende rødt og blev bleggrønt med en strålekranseffekt rundt om sig. Da han nærmede sig Milk River, syntes objektet at trække nærmere og kom indenfor 1 mile (1,6 km) fra landevejen. Ved Coutts steg det til omkring 2000 ft (610 m) og fortsatte med at følge hans lastvogn, indtil han nåede Deighton omkring kl. 05,15.

Den 29. oktober 1967 var to mænd på vej tilbage til Yorkton, Sask. fra Stockholm, 48 miles (77 km) derfra ad landevejene, da de to mænd, Walter Shingoose og Raymond Flamont, bemærkede et klart lys på himlen bag sig. De kørte mod vest på det tidspunkt og var ca. 4 miles (6,4 km) øst for „Dad's G & G". I løbet af få sekunder

havde objektet, som de først havde antaget for at være en stjerne, overhalet dem. Det passerede bilen, satte så farten ned for at svæve lige ovenover. Forskrækkede fortsatte de så hurtigt som muligt til „Dad's G & G", hvor andre vidner kom ud for at se objektet. Det fløj nu hen over en gård mod vest og svævede over dette sted i omkring 1 time. Vidner beskrev objektet som relativt lille, men yderst strålende. Det så ud til at være hvidt, men kastede et lyserødt skær på tingene på jorden under det. Det bevægede sig meget hurtigt, idet det foretog hurtige manøvrer i luften. Objektet var synligt uafbrudt i 3 timer, efter at det var blevet opdaget kl. halvotte om aftenen.

Da familien Chris Heeg lørdag den 28. oktober 1967 var på vej hjem havde den i Estuary, Sask., 3 nærobservationer af et UFO; den første indtraf kl. 20,15. UFOet kom først til syne på den nordlige side af deres bil. Hr. Heeg anslog „den flyvende tallerken" til at være omkring 500 ft (150 m) over jorden. Han siger, at den fløj meget hurtigt i vestlig retning. Det var et stort, ovalt formet objekt, hvidt med et par meget klare „hvidt fluorescerende" lys foran. Det havde en klar gullig-orange hale, noget lignende den kondensstribe, store jetfly efterlader sig, erklærer hr. Heeg.

„Det forsvandt i nogle få minutter og kom frem på vor sydlige side (ud for chaufføren, da de kørte mod vest). Denne gang var det temmelig nær på. Inden for 150 ft (45 m) fra bilen syntes det at sætte farten ned. Jeg troede, at det ville til at lande. Det så ud til, at det kun var 50 ft (15 m) over jorden. Det oplyste hele området meget klart. Jeg kunne se stubmarken meget klart, og inde i bilen var der lyst, som om dagen", sagde hr. Heeg. „Da fik vi det bedste glimt af det. Vi kunne se det komme bagfra og det dykkede eller faldt meget hurtigt ned ved siden af os, satte så farten op og forsvandt mod vest.

„Tredie gang det slog ned nær os, var lige, da vi drejede rundt om hjørnet for at køre mod nord ind i Estuary. Det kom fra sydvest, og idet det dykkede lavt ned over vognen, fløj det mod nord, over floden og forsvandt".

Glen Fenig fra Williams Lake, B.C., var på vej mod Rutland tidligt mandag morgen den 6. november, da han så et UFO. „Det var et meget stærkt hvidt lys", sagde han. „Først troede jeg, det var en lyskaster fra en lade, der skinnede på et bjerg; men jeg blev klar over, at der ikke var noget bjerg i området. Det var omkring 30 gange så stort som nogen stjerne", sagde han, „og det zig-zaggede. Lyset var stærkt nok til at genere mig, mens jeg kørte". Det blev set i 45 minutter.

I begyndelsen af november kom to unge mænd, Terry Goodmurphy fra North Livingstone, Ontario, og Steven Grexton, hans kammerat, kørende i vestlig retning på Highway 17 East, da de så et orange skær på himlen. Efter at have kørt et kort stykke standsede de, da objektet antog tydelig form. „Vi var nær Leonard Trivers mark, og der var ingen trafik på landevejen. Det var omkring 100 ft (godt 30 m) i diameter, at dømme ud fra den afstand, det var fra os", berettede Terry. „Det kom ned til landevejen, standsede op et øjeblik, steg så lige op og fløj i retning af os. Det så ud til at være 100 ft (30 m) oppe". De vendte vognen og skyndte sig mod øst til en restaurant i nærheden. På dette tidspunkt kunne den orange-røde halvmåneform ikke længere ses.

Bruce MacPherson fra Gull Lake, Sask.(atchewan) havde en foruroligende oplevelse med et UFO søndag nat den 19. november. Han havde kørt en ven ud til Winters kvægfarm, og da han var på vej tilbage til Gull Lake, løb han mellem midnat og kl. 1 tør for benzin ca. 1½ miles (2,4 km) syd for Alex Beckers gård. Han befandt sig 7 miles (11 km) vest for Gull Lake og 2½ miles (4 km) nord for Trans Canada Highway på Carmichael-vejen.

Den unge mand skubbede sin bil væk fra vejen ud i vejsiden mod vest og var i bilen, da han hørte en løjerlig fløjten. Han vendte sig om og så en blændende klar kugle af ild komme mod sig fra øst. Den svævede over bilen og han beskrev, at det var som at se op mod Solen. Den blev der i omkring 5 minutter, så højt oppe som toppen af en radiomast og så tog den afsted mod øst, hvorfra den var kommet, med utrolig fart. Bruce sagde: „Hurtigere end noget som helst, jeg tidligere har set".

Han sad i vognen i ca. et kvarter for at få mod nok til at gå til Beckers gård, da han så objektet vende tilbage. Først var det bare et meget klart objekt på himlen, men da det kom nærmere, kunne han også se genskin på jorden. Han anslog, at det var omkring 5 miles (8 km) væk, da han hørte den fløjtende lyd igen, der lød, som når et par mennesker fløjter falsk (i forhold til hinanden). Objektet standsede igen direkte over hans vogn og den fløjtende lyd blev meget kraftig og intens, som den havde været første gang.

Denne gang blev det lidt længere og stak så af mod øst igen, hvor han så det standse og svæve

i samme position i, hvad han anslår til en time, før det forsvandt.

Tilbage til Aldersyde området i Alberta omkring den 1. december. Hr. Harold Lee fra Calgary sagde, at han kørte mod nord ad Highway 1 A omkring 1 mile (1,6 km) syd for Aldersyde kl. 22,20, da instrumentlysene på hans vogn begyndte at flimre og forlygterne sløredes. Han sagde, at han lagde mærke til en blågrøn glød ca. 1000 til 1500 ft (300–500 m) over vognen. Han stoppede sin nye vogn ved Aldersyde og hørte en dump brølen, som fra en jetmotor.

Vi springer til Saskatchewan søndag den 3. december, hvor der blev set UFOer i Tway- og Crystal Springs-området. John Hrytzak og Garry Kostiuk sagde, at de brugte to timer til at jage først ét objekt og så et andet.

Området ligger ca. 100 miles (160 km) nord for Saskatoon. Det første UFO blev set kl. 19,45 af hr. Hrytzak fra Highway 20, omkring 4 miles (6,4 km) fra Crystal Springs.

Hr. Kostiuk sagde, at hans søster og svoger først sluttede et besøg på gården „og lige, da vi sagde farvel, nævnte jeg denne tingest, jeg havde set. Vi lo alle“, sagde han. „Omkring 20 minutter senere ringede min søster så, og kunne næsten ikke tale“, sagde hr. Kostiuk. Et stort, strålende objekt havde passeret dem næsten lige foran deres vogn og fået dem til at stoppe, fortalte han. Da bestemte hr. Kostiuk, hans far og hr. Hrytzak sig til at undersøge sagen.

„Indtil kl. 22 så vi 3 eller 4, men de forsvandt uden videre og dukkede op andre steder, så det er vanskeligt at sige, hvor mange der var“, sagde de.

På ét tidspunkt lå et kuppelformet objekt stille 500 ft (150 m) fra dem, „og man kan ikke forestille sig, hvordan det oplyste området“. „Vi standsede bilen og var ude for at se, men min far kom hurtigt ind igen. Han var ikke skeptisk længere“, sagde hr. Kostiuk. „Det strålende lys så ud til at komme indefra“, sagde Hrytzak. Længere nede ad vejen kom et glødende, rødt objekt imod dem, og da det næsten var over vognen, ca. 70–100 ft (21–30 m) oppe, skiftede det farve. Der var ikke på noget tidspunkt nogen lyde, bare glimtende røde eller orange lys, som blev strålende og så forsvandt.

For nogle måneder siden havde fru Evelyne Brown, en skolebus-chauffør, vrøvl med tændingen, der fik bussen til at standse, da et UFO kom lige ved siden af. Bussen startede igen, da objektet fløj bort.

Saucers, Space & Science
nr. 50, vinter 1967-68 /St Ho

UFOer over Florida

Samme dag som Condon-rapporten blev offentliggjort, (8. januar 1969) bragte Palm Beach Times, Bell Glade/Florida følgende:

Talrige beretninger om UFOer i egnen omkring Okeechobeesøen er indsendt mandag den 6. januar 1969 fra kl. 18,45. Rapporterne indløb i så stort antal til politikontoret, at den vagthavende, Helen Sloan, Florida-Highway-Patrol (FHP), bad om at måtte inspicere egnen.

Politibetjent J. A. Blair, der sad i ekspeditionen i Pahokee hovedkvarteret, telefonerede til Hoghway-patruljens Fort-Lauderdale-kontor på grund af det mystiske objekt, der var iagttaget sydvest for den store sø.

Observationen blev anmeldt til US-kystvagten i Miami, som meddelte FHP-ekspeditionen, at en helikopter, som befandt sig ca. 7 mil vest for landevej nr. 27 og en mil syd for Alligator allé, en øst-vest-told-hovedvej, ville gennemflyve egnen.

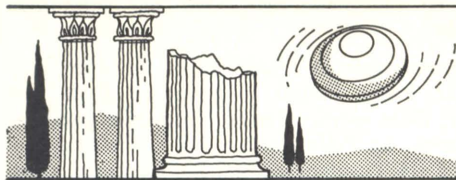
Ifølge Blair skulle kystvagten officielt intet have haft at meddele. Den deputerede politichef, D. Bill Mathis, en af dem, der observerede objektet, forsøgte at fotografere den strålende „stjerne“, der var meget klarere end en stjerne.

Da politibetjent Joseph E. Kardel var på vej til Pahokee, så han også UFOet, og betjent Orville Meyer, på patrulje indenfor bygrænsen, sagde, at han kunne iagttage to objekter.

Kardel sagde, at objekterne – han hævdede, at der havde været tre – havde været omgivet af mange farver ligesom en regnbue.

Indsendt af UN-korrespondent Hugo Schwartz, Miami.

UFO-Nachrichten, februar 1969 /BK.

UFO'ER I FORTIDEN

Rumfolk i det gamle Japan

av W. R. Drake

Det heter ifølge gamle tradisjoner at de japanske øyer for mange tusen år siden var en fjern koloni tilhørende Lemuria, Solens Keiserrike. De første kolonister, en hvithudet rase, brakte med seg fra moderlandet en høyt utviklet sivilisasjon som bevarte den opprinnelige lemuriske kultur inntil europeernes ankomst for bare hundre år siden. Det japanske flag, Den oppgående sol, symboliserer stadig det sunkne Lemurias hellige emblem.

I likhet med Hinduene, Kineserne og Egypterne, er også Japanerne stolte av å ha hatt tolv dynastier av guddommelige konger som regjerte i 18.000 år, noe som kan bringe tanken hen på det universelle.

Utgravninger av forhistoriske dolmer og begravelsessteder viser, at i det tredje årtusen før Kristus hadde Yamato en forfinet kultur, som kunde præsentere delikat keramikk av høy kunstnerisk verdi, strålende rustninger og våpen av bronse og jern i fin teknikk, forseggjorte speil og strålende juveler, som kunde rivalisere med de samtidige kostbarheter i Egypts niende dynasti. I de forhistoriske huler er funnet „haniwa" lerfigurer av rare (mærkelige) små mennesker.

Disse små terrakottafigurer, kallet Jomon Dogu'er, har ansikter av kaukasisk edelhet, ikke som orientalske mongoler. Arkeologer antok at de var seremonielle erstatninger for menneskeofring. Imidlertid antyder deres likhet med den kjendte „marsianer" fra Tassili klippemaleriene i Sahara og de problematiske innskrifter i en hule ved Ferghana i Uzbekistan samt de små aztekfigurene fra gamle Mexico, at disse små menn bar romdrakter og hjelmer i likhet med Oannes, som i henhold til Berossus underviste det babylonske folk. Riktignok kan disse neolittiske inskripsjoner være utført til ære for solguden, men den japanske UFO-forsker Yusuke J. Matsumura og dennes lærde kolleger av „Det kosmiske Brorskap" i Yokohama, tror disse Jomon stautuetter portretterer virkelige „rommenn".

I en Chip-San grav i forstedene til Yamaga, Kumamoto, Kyushu, viser et veggmaleri fra omkring år totusen før Kristus, en japansk konge som strekker hendene opp mot 7 solskiver. Liknende veggmalerier fra forhistorisk tid, er funnet i Italia, India og Iran. Et annet billede viser 7

mennesker som holder hverandre i hendene idet de står i ring og ser opp som om de venter besøk fra rommet til Izumizaki, Fukashima. Arkeologene har bestandig tatt dette for soltilbedelse, men med det kjennskap vi etterhvert har fått til UFO-spørsmålene, kan vi ha en viss rett til å tro at disse strålende skiver representerer romskip – noe som revolusjonerer vår oppfatning av fortiden. Ordet „Chip-San" sies i det gamle Ainospråket å ha betydd „Stedet hvor solen kom ned".

Dr. Yoshiyuki Tange fremholder:

„En legende hos det gamle Ainofolket på Hokkaido sier at Okikurumi-kam 1. (en gammel Ainogud), kom ned fra himmelen og landet ved Maiopira på Hokkaido ombord i en skinnende Shinta (Aino: Vugge) med solmerke. Han hadde lært Ainofolket å leve riktig og hadde utryddet en ond gud. Han var en bror fra rommet som besøkte oss i en Shinta", (som vi idag vilde ha kalt en flygende tallerken).

Den tidligste japanske litteratur, „Kojiki" eller „Opptegnelser over gamle ting", skrevet med arkaiske japanske skrifttegn om århundregamle fortellinger, bevart av skalder og offentlige fortellere, ble forfattet i år 712 etter Kristus av en fantasirik hoffmarskalk, Hiyeda-No-Are. Kort etter, i 720 etter Kristus, ble de samme tradisjoner gjennemlest og omskrevet til klassisk kinesisk til „Nihongi" av prins Toneri, og dedisert til keiserinden som bevis på hennes himmelske herkomst fra Amaterasu, solens gudinde.

I „Nihongi" beskrives, hvordan keiser Kami-Yamato-Iharo-Bike forteller sitt hoff om deres himmelske forfader, som fløy ned i en himmelsk stenbåt for 1.792.470 år siden, en påstand som sikkert vil more våre vitenskapsmenn som mener, at sivilisasjonen er utviklet av jordboere for noen få tusen år siden. Landinger av rommennesker ble imidlertid i antikkens verden bekreftet av okkulte skrifter, Dzyan's Vers og legender fra hele kloden.

Før Ameterasus sønnesønn Ninigi-No-Mikoto ble ført til jorden på „Himmelens Flytende Bro" (Romskip?), ble han fortalt at ved den himmelske korsvei var det en guddom hvis nese var 7 hender lang og at det strømmet lys ut fra guden både forover og bakover. Denne merkelige beskrivelse kan referere seg til et himmelvesen i et romskip fra en annen galakse siden ingen av gudene kjendte noe til denne guddom. Gudinnen, Uzume-hime nærmet seg den fremmede som sa at hans navn var Sarute-hiko. Han hadde også til hensikt å lande i Japan og tilbød gudinnen å lage henne en „Flygende bro" eller en „Himmelsk fuglebåt".

Japanerne tror at i året 660 f. Kr. kom guddommer, keiser Jimmu til hjelp for å slå sine fiender; dette minner om de himmelske guddommer Castor og Pollux som i 498 f. Kr. hjalp romerne å slå Tusulanerne ved Regillussjøen. Guddommenes hjelp til Jimmu var neppe avgjørende, da historien tilføyer at keiseren inviterte 80 „Jordedderkopper" (Ainu) til en bankett der han myrdet dem før den endelige seier.

De 9 soler over Japan i året 9 f. Kr. kan sammenliknes med de 10 soler over Kina i året 2346 f. Kr., hvorav 9 ble skutt ned av „Den guddommelige bueskytter" Tzu-yu. Ved begge anledninger ble jorden rystet av splid. Tilsynekomsten av de 9 „tallerkener" i året 9 f. Kr. ble av de fredelige innfødte som tilbad solskivene, tatt som et tegn på himmelsk misnøye med Yamato-dynastiet for det mentale og fysiske slaveri dette holdt sine undersåtter i.

I arkaisk tid, da „Engler" hjalp kong Arthur og Merlin, senere St. Patrick og St. Germanus i deres kamp mot Saxerne som invaderte Britannia, hjalp gudene på den andre siden av kloden japanerne. I år 220 e. Kr. intok den berømte keiserinne Jingo Korea og gudene gikk foran og bak hæren. Kongen av Silla (Korea) ble overvældet av disse himmelske angripere og overga seg straks.

En interessant henvisning til en mulig „rommann" i år 460 e. Kr. fremgår av „Nihongi", bok 1, side 342:

„Den 8. vår, 2. måned. Keiser Oho-hatsuse-waka-Taka var på jakt med pil og bue på Katsurakifjellet. Plutselig viste det seg en høy mann som kom og stod over den rødfargede dalen. Av ansikt og atferd liknet han keiseren. Denne visste at det var en gud og spurgte ham derfor: „Fra hvilket sted kommer du, Herre?" Den store mann svarte og sa: „Jeg er gud for det synlige menneske (som har antaget dødelig skikkelse) fortell meg først ditt kongelige navn, så vil jeg si deg mitt". Keiseren svarte og sa: „Vi er Waka-Taka-no-Mikoto". Den store mann sa så sitt navn: „Din tjener er guden Hito-Koto-Mushi (herren av ett ord, guddommen som med ett ord fordriver det onde eller det gode). Han delte deretter jaktens gleder med keiseren. De forfulgte en hjort og begge bød den andre skyteført. De fortsatte jakten idet de tiltalte hverandre på en ærbødig og respektfull måte som det ville sømme seg for skytsånder. Guden ledsaget ham så langt som til

sjøen Kime. Keiseren ble senere omtalt som Keiseren av de store dyder!"

Minner ikke denne fortelling om himmelfolkene og prinser fra det gamle India, gudene og de dødelige i Grekenland, englene og kongene i det gamle testamente? Er ikke dette fjerne ekko fra beslektede møter mellem „rommenn" og deres „kontakter" vi har påstande om idag?

Et merkelig kapitel i et verk kalt „Sei-to-Ki" fremholder:

„I keiser Kwamzu's regjeringstid (782–806) hadde vi (Japan og Korea) skrifter av samme slag. Keiseren likte ikke disse og brendte dem og sa: „Disse taler om den gud som grunnla landet og ikke de guder som er våre forfedre". Dette refererer seg imidlertid muligens blot til legenden om Tan-kun, som „Tongkom" fremstiller slik: „I den østre region (Korea) var fra først av ingen leder. Så kom der en gudeskikkelse som steg ned ved et sandeltre, og som folket utpekte til konge. Han ble kalt Tan-kun, Sandelherren, mens landet ble kalt Choson (friskhet). Dette skjedde i regjeringstiden til den kinesiske keiser Tong-Yao (2357–2258? f. Kr.) i året Mon-Shen. Hovedstaden var først Phyong-yong men ble senere omdøpt til Pek-ok (den hvite ås). I det 8. år, (1317 f. Kr.), i Wu-Ting av Shangdynastiets regjeringstid, besteg han Mont Asatai og ble en gud".

Denne guddommelige skapning mentes å ha levet tusen år i Korea, og deretter åpenbart blitt overført til himmelen. Vi må tenke på den mystiske grev St. Germain, som skal ha besøkt jorden gjennem flere århundreder med utgangspunkt Venus. Man må undres over samstemmigheten i de gamle sagn.

I året 637 e. Kr. sier „Nihongi":

En stor stjerne fløy fra øst til vest og der var en larm som av torden. Folket sa det var lyden av fallende stjerne, andre sa det var jordskjelv. Til dette sa buddhistpresten Bin: „Det er ikke en fallende stjerne men den himmelske hund hvis gjøing lyder som torden".

En uke senere ble det solformørkelse.

Den lærde prest Bin var trolig ført på villspor av „Undere fra fjell og hav", en meget gammel kinesisk bok som sier:

„Ved himmelportfjellet er der en rød hund som kalles himmelhunden. Dens glans oppfyller himmelen, og som den svever avsted, blir den en stjerne av hundrede stavers lengde. Den er hurtig som en vind. Dens stemme er som torden og dens glans som lynet".

Denne beskrivelse antyder et sigarformet romskip!

Sirius kaltes Himmelhunden, men denne klassiske referanse til en stjerne som fløt avsted, avlang, gloende rød, kunde bevege seg hurtig, lød som torden og kunde glimte som lyn, drar paralleller til de gigantiske moderskip som ses på himmelen i vår tid.

„Nihongi", bok 2 gleder Ufostudenten idag ved å berette i det herrens

> år 640: „På den 7. dag av den annen vårmåned landet en stjerne på månen".
>
> I 642: „Om høsten, den 9. dag, 7. måned, under keiserinne Ame-Toyo-Tokaro-Ikashi-hi-Tarashi-Hime landet en stjerne på månen".
>
> I 661: „Om høsten, den 1. dag, 8. måned. Den keiserlige prins som voktet keiserinnens båre gikk tilbake så langt som til Ihasepalasset. Den aftenen var det på toppen av Asakurafjellet en ånd med en stor hatt som betraktet begravelsesseremoniene. Hele folket uttrykte sin forundring med høye rop".

Denne manifestasjon minner os om året 1099 da Korsfarerne beleiret Jerusalem. Matheus av Paris skrev i „Historia Anglorum" at en glitrende ridder, som svingte et skinnende skjold, plutselig viste seg på Oljebjerget og hisset de utkjørte korsfarere til nytt angrep. Ufoforskere vil forbinde dette med den forbausende hendelse den 26. juni 1959 på Ny Guinea, da en anglikansk misjonær, pastor William Booth Gill, så en mektig diskosliknende skive med to par diagonalt stillede ben hvorfra 4 menn vinket til ham fra „dekket".

År 661 Japan, år 1099 Jerusalem og 1959 Ny Guinea! Er vi under konstant observasjon av disse venligsinnede rommenn?

3 år etter denne observasjon i Japan, i 664, strålte et lys fra himmelen på nonnene på kirkegården til klostret i Barking ved Themsen. Lyset beveget seg derpå over til den annen side og lyste på munkene for deretter å trekke seg tilbake over skyene. Dette fremgår av Bedes Kirkehistorie, bok 4, kapitel 7.

I det 7. århundrede hersket det øyensynlig global UFO-aktivitet. De himmelske lys som ble opptegnet av Anglosakserne viste seg over Japan. Nedskriverne av „Nihongi" foregrep vår egen Charles Fort og berettet om mange fascinerende fenomen:

> År 680 „11. måned, 1. dag. Det var solformørkelse. Den 3. dag skinte et lys i øst fra

Hundetimen til Rottetimen (fra kl. 20,00 til midnatt)".

År 681. „9. måned, 16. dag. En komet viste seg, og på den 17. dag gikk planeten Mars ned på Månen".

År 682. „8. måned, 3. dag. Gjestene fra Korea ble underholdt i Tsukushi. I tusmørket denne aften passerte en stor stjerne fra øst til vest".

Samme år. „8. måned, 11. dag. En ting viste seg som liknet et buddhistisk dåpsflag farget som en flamme. Den fløt gjennem rommet mot nord og ble sett i alle provinser. Noen sa den sank i havet udfor Koshi. På denne dag steg en dampsky fra Østfjellet, 4 favner stor.

På den 12. dag var det stort jordskjelv".

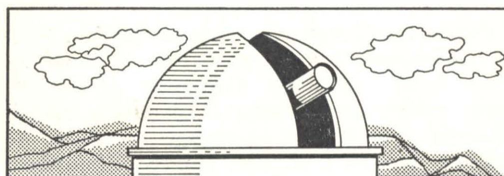
Det er verd å merke seg at Julius Obsequens i „Prodigiorum Libellus" beretter om klare lys over Rom kort tid før jordskjelv.

„År 684, Høsten, 7. måned, 23. dag. En komet viste seg i norvest, mer enn 10 fot lang. Samme år, 11. måned, 21. dag. I skumringen drev 7 stjerner samlet mot nordøst og sank. År 692. Høsten, den 28. dag. Den keiserlige vogn vendte tilbake til palasset. På denne natt nærmet Jupiter og Mars seg hverandre og trakk seg tilbake 4 ganger idet de avvekslende skinte og ble formørket".

Observasjonene som det er berettet om i „Nihongi" har fortsatt gjennem middelalderen til vår tid. The Cosmic Brotherhood Association i Yokohama har notert minst 70 merkelige himmelfenomener fra 858 til 1832.

I de 19. og 20. århundreder har disse mystiske besøk øket på til idag, da Japans klare himmel synes å være hjemsøkt av romskip. Sensitiver påstår å ha venligsinnede kontakter med utenomjordiske vesener som deres forfedre i antikken.

Orbit, desember 1968 /PLH.

ASTRONOMI OG RUMFART

Mens obersten sigter mod Venus

Af Walter Partington.

Oberst Frank Borman, fører af rumskibet Apollo 8, talte i går om sin tro på, at mennesket kan nå stjernerne.

Den 40-årige oberst talte med beskedenhed, humor og ydmyghed om sin tur rundt om Månen. Han spøgte med, at fremtidens rumflyvninger ville have sådanne faciliteter som musik, film, bad og forbedrede toiletforhold.

Oberst Borman, som er i England med sin familie på et good will besøg, fortalte pressefolk i London om faren ved en månelanding, efter at have vist en 20 minutters lang film om den måne-mission, han ledede.

Han sagde: „De sidste 60 miles vil blive en meget vanskelig affære".

Som følge deraf advarede han også verden mod at vente for meget i retning af måne-opdagelsesrejser efter den første mellemlanding.

„Når man tænker på den første månelanding, må man indse, at den store præstation vil være at lande og bringe en prøve med tilbage. Man ønsker sandelig ikke at sætte dette det vigtigste formål på spil ved at tage en masse videnskabeligt udstyr med i stedet for brændstof, og vove livet for langt fra rumskibet".

Oberst Borman skal ikke med på Apollo 11's tur – han har fået overladt et kontorjob – men han hævdede på det bestemteste, at 40 år ikke er for meget til at drage af sted igen og lande på Månen.

„Jeg har ikke trukket mig tilbage som astronaut. De vil ikke få mig til at indrømme, at det er et job for en yngre mand".

Obersten, en lille, firskåren mand, er her som præsident Nixons særlige udsending – et arbejde, han udfører med aldrig svigtende godt humør og charme.

Han sagde, at man håbede meget på større samarbejde mellem Amerika og Rusland.

Så talte han i tørre, jordbundne ord om Jordens fremtid i rummet.

Han forudsagde to eller tre månelandinger, fulgt af store permanente rumstationer – startramper til vejen mod planeterne.

„Rundflyvninger"

Planerne er derefter bemandede „rundflyvninger" om Mars og Venus. „Og længere ude i fremtiden vil vi forlade solsystemet".

Det vil betyde nye former for fremdrift – og hvorfor ikke?

„Vi har kraften indenfor rækkevidde med atom-fremdrift og ion-motoren" (science fiction forfatternes yndling, som obersten syntes at finde sandsynlig).

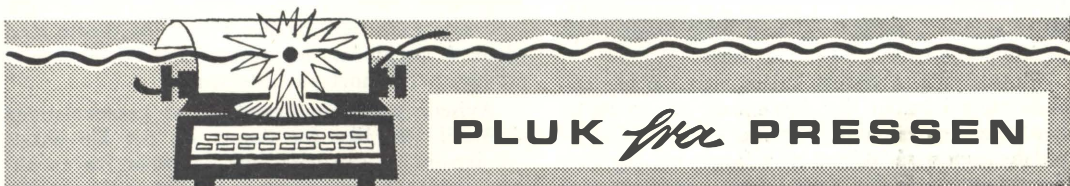
„Mennesket rejser så langt han kan ... man kan ikke benægte den kendsgerning, at der lever andre mennesker et eller andet sted".

Han gendrev troen på, at alle rummænd har en forbilledlig indstilling overfor hinanden.

„Der er folk i vort program, som jeg ikke ville bryde mig om at flyve sammen med, fordi jeg ikke bryder mig særligt om at flyve sammen med dem på Jorden".

I dag mødes obersten med dronningen, prins Philip og premierminister Harold Wilson på Buckingham Palace, før han flyver til Paris og resten af den 19 dage lange tur til Europa.

DAILY EXPRESS,
4. februar 1969 /*BK.*

Engelsk opfinder har lavet en fl. tall.

London, tirsdag (RB. - Reuter).

Verdens to førende rummagter – Sovjetunionen og USA – er blevet udfordret til en kamp om, hvem der kommer først til månen. Udfordreren er en 36-årig britisk opfinder.

John Searle fra den lille engelske landsby Mortimer hævder, han kan slå alverdens raketspecialister med en hjemmebygget flyvende tallerken.

Searle har arbejdet med sit tallerken-projekt i 18 år og han påstår, han har foretaget flere vellykkede forsøgsflyvninger med en ubemandet forsøgs-tallerken, der er udstyret med en anordning, som ophæver tallerkenens tyngdekraft.

Opfinderen mener, at kun et enkelt problem står tilbage, før den færdige tallerken kan sendes mod månen – finansieringen. Searle har anslået, at det vil koste en million pund (18 mill. kr.) at konstruere en månefærdig tallerken.

Silkeborg Avis 12. november 1968.

Mann nordfra så flere små og en større »UFO« midt på lyse dagen

De mange påstander om at ukjente himmellegemer, de såkalte UFO-er, fra tid til annen gjester vår klode er blitt bekreftet av så mange troverdige personer, at det blir stadig mer vanskelig å avvise påstandene som utelukkende fri fantasi. En del av beretningene om UFO-er er utvilsomt rene oppspinn eller grove overdrivelser, men enkelte kommer fra så troverdige og nøkterne

folk, at enhver mistanke om bevisst bedrag må tilbakevises. Og så får enhver selv forsøke å finne en naturlig forklaring på de ofte nokså utrolige hendingene.

En mann nordfra, som har en sønn i moden alder boede i Ytre Namdal, har således vært ute for en opplevelse, som det ikke er så enkelt å finne en naturlig forklaring på, om en ikke vil godta teorien om UFO-er. Både far og sønn er troverdige og nøkterne folk, og det er ingen grunn til å tvivle på, at faren mener å ha sett disse „flygende tallerkener", som han kaller dem. Helst burde en vel kalle synet et flygende servise. Men vi lar mannen fortelle om opplevelsen med sine egne ord:

Det var en dag i 15-tiden jeg kom gående langs vegen helt alene. Så kom det plutselig en kule over ett av hustakene i nærheten. Jeg tenkte først at det var unger som blåste såpebobler, men så syntes jeg den oppførte seg så rart, at jeg stanset for å se nærmere på den. Plutselig kom det en kule til, og de to kulene begynte å sveve rundt hverandre. Til slutt var det hele seks kuler samlet i en klynge, som gikk rundt hverandre. Jeg syntes det var rent nifst.

Plutselig dalte en av kulene ned og ble stående stille i luften like foran meg ca. en meter fra jorden. Jeg tenkte å sparke til den eller ta på den, men så skiftet den farge, og jeg fant det tryggest å la den være i fred – Med ett sank den ned til jorden og gikk mellom leggene mine, og da jeg snudde meg for å se etter den, fikk jeg se at den steg til værs og forsvant. Mens jeg sto slik, kom det plutselig en veldig skinnende gjenstand til syne. Den gikk tvers over himmelen fra vest mod øst. For folk som ikke akkurat sto og så i den retningen den gikk, var den vanskelig å se, da luften var så klar, og gjenstanden så skinnende blank. Den forsvant i østlig retning.

Jeg fortalte ikke om denne hendingen til noen, for jeg var klar over at den hørtes usannsylig ut, og såvidt jeg vet var det ingen andre som hadde sett dette synet. Men seinere har jeg lest om andre som har sett noen liknende, så det kan da ikke har vært noe sansebedrag, mener manden.

Og dermed overlater vi beretningen uten kommentarer til lesernes personlige vurderinger.

Fellesavisa, Namsos, 4. januar 1969.

Kun efter det træ, som bærer frugter, kaster man med sten. *Orientalsk ordsprog.*

Grønne menn i Brasil

Rio de Janeiro, 14. (AP).

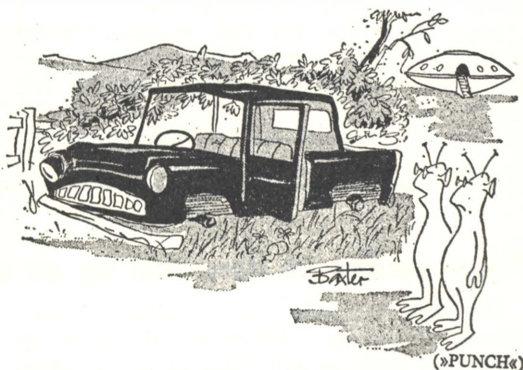
En flyvende tallerken med fire små grønne menn ombord landet forleden utenfor den brasilianske byen Pirassununga nord for Sao Paulo, og det brasilianske flyvåpen har satt i gang en etterforskning.

Ifølge meldingene var det over 100 mennesker som så farkosten fra en annen verden, men da den 19-årige Tiago Machado gikk frem til tallerkenen og forsøkte å snakke til de grønne mennene, som bare var omkring en meter høye, skjøt den ene på ham med „kosmisk strålepistol", slik at han ble lettere skadet i leggen.

Storavisen Jornal do Brasil har bragt på det rene at unge Machado hverken kan lese eller er interessert i science fiction-historier. Han er også ved sine fulle fem, hevdet avisen, og mente med dette å antyde at det derfor ikke er sannsynlig at han har funnet på historien.

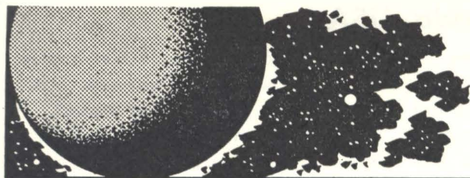
Avisene pekte imidlertid på at karnevalstiden i Brasil står like for døren, og det ble antatt at dersom de fire med sine kostymer fra en annen verden hadde kommet til Rio, ville de gått til topps i kostymekonkurransen.

Adresseavisen 15. februar 1969.

(»PUNCH«)

Dem kan vi ikke lære meget af. De har ikke engang opfundet hjulet endnu

JORDEN RUNDT

Stort blackout i Yorkshire, England

Onsdag den 16. august 1967 var flere byer i Yorkshire mørkelagt af en mystisk strømafbrydelse. Det store blackout fandt sted i Todmorden-distriktet og byer og landsbyer i omegnen blev også ramt. Nød-foranstaltninger blev taget i anvendelse. En talsmand for Yorkshire's el-forsyning sagde: „Vi er ikke klar over, hvad det var, der forårsagede vanskelighederne. Det kan tænkes, at en transformator ved Sowerby Bridge kraftstation svigtede".

Den 16. august blev et rundt, hvid-glødende objekt set svæve over Hindley, nær Wigan, hvorefter det fór afsted med stor hastighed – ifølge en meddelelse i DAILY MAIL og andre aviser. Objektet blev faktisk set af politibetjent Lionel Haw, 30 år, mens han var i tjeneste kl. 12,43 a.m. Betjent Steven Parsonage, 20 år, så det også: „Jeg gik min runde, da jeg kiggede op og så et tallerken-formet objekt på himlen. Der var ingen skyer, og jeg kunne se det meget klart. Det bevægede sig ikke, og var hvid-glødende". Betjent Haw kørte op på siden af ham i en patruljevogn og: „Vi betragtede det i to minutter. Det var bestemt hverken en komet, flyvemaskine, vejrballon eller et lysrefleks". „Det stod meget højt på himlen. Jeg vil anslå dets størrelse til godt og vel 100 ft. (30 m) i diameter".

Mange andre rapporter er kommet fra Lancashire og omegn omkring midten af august, men pladsen tillader ikke videre omtale.

(Kilde: D. Gittens, Weston Village, Runcorn – der har sendt forskellige udklip).

Spacelink, dec. 67. /BK.

Blackout i Arnhem og lysende objekt set over byen

„Arnhemse Courant", tirsdag 14. nov. 1967.

Arnhem, Holland: En mystisk, uforklaret strømafbrydelse lagde hele den nord-vestlige del af Arnhem i mørke forrige nat. Også store dele af city-boulevarderne, Willems-square, Station-square og Zypse-square var uden elektricitet. Strømafbrydelsen ramte ikke overalt samtidig. I Heyenoord-distriktet gik lyset ud kl. 18,30, mens city var mørkelagt tre kvarter senere. Der vides intet om årsagen til fejlen. Mr. H. L. Ten Cate, ledende direktør for den kommunale el-forsyning, siger: „Det er en kompliceret affære, som vi ikke kender grunden til. Vi undersøger det stadig. Det er meget muligt, at visse relæer ikke var ordentlig justerede". Utallige tilslutninger gik automatisk ud og det tog to timer at opbygge kredsløbet igen.

„Afbrydelsen varede meget længere end vi er vant til og den var overordentlig vidtrækkende".

For fuldstændighedens skyld meddeler vi også, at der er blevet ringet til „Arnhemse Courant" flere gange i morges af folk, som på det tidspunkt, der var strømafbrydelse, observerede et lysende, flyvende objekt over Arnhem. Det bevægede sig langsomt i nordlig retning, og de kunne ikke identificere det som en flyvemaskine.

(Kilde og oversættelse: W.H.G. Wooninck, Holland).

Spacelink, dec. 67. /BK.

Flygande tefat jagade 4 i bil

SANTIAGO (TT-Reuter): Tidningen El Mercurio i Santiago berättade på fredagen för sina läsare om ett flygande tefat som hade jagat en statstjänsteman och tre andra personer längs en enslig väg i södra Chile.

Tito Morales, sekreterare i provinsregeringen i Parras, var ute på en jeeptur tillsammans med en kvinna – också hon statsanställd – samt sonen till provinsguvernören när tefatet plötsligt dök upp.

– Det kom rusande rätt mot oss och hela jeepen fylldes av ett otäckt vitt sken som nästan förblindade oss, berättade Tito Morales. Vår

förare satte full fart mot Parras men tefatet följde efter. Först när vi kom fram till en bensinstation gav det upp och försvann i skyn.

Kinda-Posten, 30. november 1968.

Flyvere ser tre UFOer på Nordøen

Evening Star, 30. nov. 1968.

Wanganui, New Zealand: Tre uidentificerede objekter blev iagttaget af to mænd fra Wanganui, da de fløj sydvest for Mangamahu i de tidlige morgentimer i går.

Objekterne, der så ud som enkelte røde lys, blev set af Messrs. A. Harding og R. G. Peddie, begge ansat ved Wanganui Aero Works. Mr. Peddie, som er luftfragt-funktionær, fortalte i nat, at Mr. Harding fløj en maskine fra Wanganui til Fordell kl. 4,10 a.m., da de fik øje på objekterne længere nede. „Først troede vi, det var navigationslysene på et fly, der kom imod os", sagde Mr. Peddie.

Mr. Harding kaldte Ohakea Air Force basen og forhørte sig, om de havde nogen maskine ude på en lavt-flyvende natmanøvre.

„Basen meddelte, at det havde de ikke", fortalte Mr. Peddie, „og de bekræftede, at der ikke var andre fly i området end det, vi var i".

„Jeg ville gerne have piloten til at flyve henimod objekterne, men vi gjorde det ikke", sagde han. I begyndelsen, sagde Mr. Peddie, var objekterne i en trekantet formation, derefter skilte de sig ud fra hinanden. Et af dem forsvandt bag et højdedrag, et andet syntes at lande eller svæve meget nær ved jorden, og det tredie blev lige over det, ligesom for at passe på, tilføjede han. Så grupperede de sig igen og forsvandt.

„Det var ret store genstande, og deres form var ikke let at definere. De så blot ud som tre røde lys", fortalte han.

Alt i alt, sagde Mr. Peddie, iagttog han og Mr. Harding objekterne i to eller tre minutter. „Der var ingen reflekser fra instrumentbrættet. Det var mørkt i bakkerne, men det var begyndt at blive lyst. Det kan ikke have været solstråler (solen stod officielt ikke op før 4.46 a.m. i går), for det var for tidligt", sagde Mr. Peddie.

„Vi prøvede at finde en logisk forklaring, men kunne ikke. Jeg troede ikke på flyvende tallerkener før, men det gør jeg nu", sagde Mr. Peddie.

Scientific Approach, New Zealand, november-december 1968 /*BK.*

Florida, USA

Den 7. april, 1967, klokken ca. 10,00 om formiddagen, blev nogle børn fra Crestview School kastet ind i et kaos på grund af et objekt, der viste sig på en mark bag ved skolen. Skolelærerinden fru Virginia Martin prøvede at stille 200 børn på række efter morgenfrikvarteret, da de brød rækkerne og løb skrigende væk, idet de pegede over mod hegnet. Hun tilkaldte to andre lærere, Miss Marian Waters og Mr. Bob Apfal, som fulgte børnene og fik øje på et objekt, der svævede bag ved fyrretræet på den åbne mark. Objektet var ovalt formet, tilsyneladende fremstillet af metal og lydløst. Det syntes at bevæge sig fremad mod skolen et øjeblik, for derefter at vende tilbage til fyrretræet. Efter nogle få sekunder steg det og fløj derefter væk med enorm hastighed. Tre Air Force forskere fra Homestead Air Force Base ankom senere til skolen for at udspørge lærerpersonalet og nogle få udvalgte elever. Dette var for dem den anden dag i træk, at elever havde meldt om fremmede objekter på himlen over egnen. Endnu dagen før havde Andy Cohen og nogle skoledrenge og -piger set to cigar-formede metal-objekter flyve i nordlig retning, hen over skolens terræn. Nogle af pigerne blev hysteriske og en af dem løb tilbage til klasselokalet, idet hun råbte om hjælp. Den samme dag, sent på eftermiddagen, spurgte et andet vidne, Mrs. Mary Troesser, på den lokale avis' kontor, om der var blevet rapporteret om nogle „underlige observationer" den dag, for hun havde også fra sin baghave set et fremmed objekt. Det UFO hun så, var ovalt formet, med røde lys, og det svævede over træerne i retning af Crestview School. Derefter skød det afsted i vestlig retning og forsvandt.

Kilde: UFOIC Newsletter, dec. 1968. /PK.

„Væsenet talte engelsk"

Eksperter kontrollerer sag om mand fra Saturn.

Sydney, lørdag: To ledende tallerken-eksperter fra Sydney undersøger i Goulburn (i det sydlige NSV) en påstand, fremsat af en mand fra Sydney, om at han så og talte med et væsen fra planeten Saturn for fire uger siden.

Der er tale om Dr. Miran Lindtner, leder af undersøgelses-centret for uidentificerede flyvende

objekter og Dr. D. Herbison-Evans, en astronom fra det fysiske fakultet ved Sydney's universitet. Dr. Lindtner er forsker for CSIRO.

De to mænd vil fotografere og opmåle det område, hvor mødet siges at have fundet sted den 28. december.

De vil være ledsaget af den mand, som siger han observerede noget, da han var på jagt ved Goulburn. Han er 45 år og tømrer.

UFOIC vil ikke frigive mandens navn, før de har foretaget en gennemgribende undersøgelse af den påståede observation.

Erfaring

Dr. Lindtner sagde: „Denne mand havde en lignende oplevelse for 10 år siden på nøjagtig samme sted, da han var på rævejagt.

„Han fortæller, at han skød på og ramte noget, som udsendte en frygtelig larm. Så kom der et lyn, og noget – vi ved ikke hvad – brændte gennem hans frakkeærme og efterlod et lille mærke på hans arm".

Brændt mærke

„Mærket var et år om at læges, men før det helede voksede det og måler nu 2½ gange 3 tommer (6,35x7,62 cm). Det har nøjagtig den samme form som planeten Saturn – en klode med en ring rundt om. Manden har stadig frakken med det brændte mærke".

Lige efter sidste jul vendte manden tilbage, for at prøve at finde ud af mere.

„Han var der i fire dage. Den første dag så han intet, men den anden dag så manden fartøjet, ca. 40 fod (12,2 m) i diameter og 10 fod (3,05 m) højt.

Hastværk

„Han nærmede sig fartøjet og et væsen gik frem fra den anden side af det. Skikkelsen lignede et menneske, var ca. 5 fod og 6 tommer (168 cm) høj og havde langt hår og ungdommelige træk. Han bar sølvfarvede sko.

„Han talte med væsenet i omkring 3 minutter: det talte engelsk, men syntes at have travlt med at komme af sted. Manden spurgte væsenet, hvor det kom fra, og det sagde „Saturn".

„Tallerkenen lettede til omkring 15 fod (4,6 m) over jorden; så bevægede det sig bort og forsvandt bag en bakke".

SUNDAY MAIL, 25. jan. 1969 /BK.

UFO-landingsplads i Peru

Af professor Kurt Pahlen, Montevideo.

I inkaernes land er der, i fuldtud respektable kredse, bekendtgjort en sensationel meddelelse, som vi ikke vil forholde vore læsere. Ansvaret bærer: Antonio Ponce de Leon fra Cuzco, Carlos Garcia Paz fra Lima (præsident for „Det peruvianske Institut for interplanetariske Anliggender") og en korrespondent fra det betydningfulde argentinske dagblad „Clarin". Ifølge deres meddelelse gjorde en ekspedition for kort tid siden i en ukendt region af Andesbjergene en opdagelse, der, hvis den skulle vise sig at være sand, vil kaste et helt nyt lys over et af de mest interessante, men også mest omstridte fænomener i vor tid – de „flyvende tallerkener". Ekspeditionens mål var Chumo, en af de kæmpemæssige bjergtoppe i Kordillerne, i nærheden af Cuzco. To dagsmarcher fra den sidste kendte station fandt de en landsby, der udelukkende var beboet af indianere. Under samtaler med disse erfarede de, at det hørte til deres daglige oplevelser, at se mærkelige himmellegemer flyve omkring, og det var bestemt hverken fugle eller flyvemaskiner. I begyndelsen foruroligede fartøjerne indianerne, men langsomt vænnede de sig til disse fænomener, der åbenbart ikke ville gøre dem noget ondt. De viste forskerne vej i den retning, de flyvende genstande altid dukkede op og igen forsvandt. Efter en lang tur til fods nåede de til nogle egenartede, mystiske kratere, der uden tvivl var kunstigt anlagt. I disse fandt de spor som af hjul eller lignende, metalstykker og den slags. De blev meget forbavsede, for i disse ensomme højder – næsten fem tusinde meter over havet – og i en så fuldstændig kløftet omverden, kan tilstedeværelsen af jordiske fartøjer ikke tænkes. Deres forbavselse voksede, da det bagefter i Cuzco blev fastslået, at metalstykkerne ikke udviste nogen som helst lighed med noget i Andesbjergene forekommende stof.

Nu skal sagen gås efter af en gruppe videnskabsmænd på foranledning af general Eduardo Montero Rojas, generaldirektør for det meteorologiske institut i Peru. Drejer det sig virkelig om en landingsplads for flyvende tallerkener? I længere tid er deres opdukken i den sydlige del af Sydamerika gentagne gange blevet observeret og kommenteret. Buenos Aires' betydeligste fjernsynsstation viser næsten hver uge øjenvidner, som fortæller om forbløffende observationer, og som også nu og da kan fremvise fotografier, een gang endog en kort filmoptagelse.

Polemikken om dette spørgsmål vil ikke for-

stumme. Spørgsmålet „tror De på „platos voladores“ (den ordrette spanske oversættelse af „flyvende tallerkener“)?“ bliver dagligt stillet titusinder af gange, når det drejer sig om samtaler mellem kontorkolleger eller diskussioner i hjemmene. Selv de alvorligste blade har publiseret observationer af denne art. Videnskabsmændene er delt i to grupper. Mange indrømmer uden videre muligheden. Hvorfor skulle andre „stjerner“ ikke være meget længere fremme i udvikling end vor Jord? Andre forsøger at betegne eksistensen af ikke-jordiske fartøjer som utænkelig og har også argumenter herfor på rede hånd.

Imidlertid forøges antallet af observationer i hele verden. Skulle de virkelig alle blot stamme fra kollektiv indbildning eller hysteri? For kort tid siden kom en mand i en patagonisk landsby åndeløs løbende til politiet ved nattetide: Bag hans hus var der landet en flyvende tallerken. Straks brød en patrulje op og iagttog også på afstand, hvordan en lysende genstand hævede sig op fra engen og fór afsted. Næste morgen var græsset afsvedet på dette sted. En ko, der to dage senere græssede på denne eng, faldt død til jorden. Efter dyrlægens mening, døde den af en stærk dosis radioaktivitet... Området blev straks rømmet, til geigertælleren igen viste nogenlunde normaltilstand. Sådanne og lignende beretninger er på dagsordenen og bliver fortalt videre, hvor som helst to eller flere træffes i Sydamerika.

Vil vor epoke bringe en opklaring på disse gådefulde ting? Og vil denne opklaring fuldstændig forandre vort verdensbillede?

Berner Tageblatt, 5.11.68.

UFO-Nachrichten, januar 69. /BK.

UFO-landingsplads i Andesbjergene

I den senere tid lader UFO'erne igen høre fra sig, men man ophidser sig ikke så meget over det her, som i Tyskland. I 3000 m højde i Andesbjergene ved den chilensiske grænse fandt man for kort tid siden en landingsplads på 700 m længde og 300 m bredde, enkelte beboere skal dér have set kosmiske lys. Nu har man sendt en videnskabelig kommission dertil, som har fastslået, at landingspladsen er bygget af 50 tons tunge, kvadratiske sten, og det først for nyligt. I denne øde egn kan intet menneske bringe den slags tunge sten op i en højde på 3000 m. Yderligere har man for nylig på landingspladsen fundet spor, og de omkringboende indbyggere skal også have set forskellige lys om natten. Sporene er 8 fuldkomne cirkler med en diameter på 9 m; desuden var der en nøjagtig, matematisk figur på 8 til 10 m, og pludselig er der på dette sted skudt ret store svampe op, som man slet ikke kender her. Med den videnskabelige kommission var også en tysk biolog, der kender svampene fra Tyskland, men ikke så store. De er ikke radioaktive, blev det fastslået.

Tilsendt fra Rio de Janeiro, 7.11.68 (uden kildeangivelse).

UFO-Nachrichten, januar 1969. /BK.

Hvide kæmpestøvbolde på landingsplads for flyvende tallerkener

Den 16. oktober 1968 overrakte en journalist på dagbladet „La Tribuna“ mig en meddelelse, som han få timer tidligere havde fået af politiet i Correa.

Correa er en landsby, der kun ligger 59 km fra Rosario, den største by i provinsen Santa Fe.

Efterretningen om opdagelsen af en UFO-landingsplads kun 17 km fra Correa forekom mig så interessant, at jeg endnu samme eftermiddag efter arbejdstid drog af sted til Correa sammen med mine kolleger Oswald Böhnemann og Juan José Pérez ledsaget af journalisten Ricardo Valero. Politikommissæren i Correa, Alfredo Macedo, var så venlig at lade sin vagtmester, som kendte landingsstedet, følge med os. Da vi kom til brødrene Humberto, Rafael og Antonio Damiani's estancia, sluttede disse sig til vor gruppe for at ledsage os til stedet, der var blevet betegnet som en UFO-landingsplads.

Hvad vi så der, overgik langt vore forventninger. Landingspladsen var en 600x800 m stor, bar græsmark. Vidt og bredt intet hus, intet træ, ikke en busk.

Nogle fodbold-store hvide svampe fangede vores nysgerrighed. Da vi kom nærmere så vi, at svampene udelukkende voksede hist og her i den ca. 50 cm brede rand af de cirkler, som UFO'erne havde markeret. Udenfor cirklernes rand fandt vi ikke en eneste af den slags svampe på hele marken; kun nogle små paddehatte. Rumstøvboldene, som vi døbte dem, ligner de kæmpestøvbolde (lat. Lycoperdon bovista eller Globaria bovista), som forekommer i Tyskland, men de er som sagt helt ukendte i Argentina. Nogle svampe

som vi tog med til en radioaktivitets-undersøgelse, havde en diameter på 35 cm. Politikommissæren fra Correa havde endog overrakt lederen af distriktspolitiet i Canada de Gômez en 40 cm stor svamp, der blev fotograferet af journalisten, som ledsagede os, på tilbagevejen til Canada de Gômez, med venlig tilladelse fra politi-chefen, inspector mayor Andrés Noceto.

Vi talte 18 landingssteder: Syv med en diameter på 5 m, fem på 7 m, fire på 9 m og to på 12 m. Alle var cirkelrunde med undtagelse af de to sidste, der havde form som et ottetal. Vi talte ikke flere, da vi ville udnytte dagslyset til en nærmere undersøgelse af cirklerne.

I den 50 cm brede rand af hver af disse cirkler var spidserne af græsset let gulbrunt. På jordoverfladen var der intet unormalt at se. Men et spadestik belærte os dog om noget andet: Ca. 2 cm under jordoverfladen inden for den 50 cm brede rand af hver cirkel opdagede vi i sprækkerne i jorden, altså mellem de enkelte jordknolde, et hvid-gråt skimmellag, der rakte til en dybde af 7–10 cm.

Klokken var 22, da vi vendte hjem. Vi lagde straks to svampe på en ueksponeret film i mørkekammeret. Næste formiddag fremkaldte vi den, men der blev ikke opdaget det ringeste spor af radioaktivitet.

Den 21. oktober dukkede en kommission af sikkerhedsfolk fra marinen og luftvåbnet op og samtidig blev sporene trampet ud og svampene skåret af. Lederne af denne kommission, kaptajn R. Pagani og kommandant Bo, sagde til den i forvejen noget ængstelige estanciero Damiani: „Vær så venlig straks at anmelde det, hvis et af deres dyr skulle gå derind".

Den 29. oktober blev det meddelt mig, at flere landingssteder var blevet lokaliseret i nærheden af brødrene Damiani's estancia på en mark, som tilhører hr. Cuartiero Pedoni.

Vi kørte fra Rosario kl. 17,30 og lod os igen ledsage af en af kommissæren fra Correa's politibetjente. Desværre var jordvejene stærkt opblødte, så vi nåede først estanciaen ved solnedgang. Her opdagede vi landingssteder af samme slags, som ved brødrene Damiani's estancia. Et helt nyt landingssted, med en diameter på 10 m og en åbning på 6 meters længde, forekom os underligt; svampene begyndte her straks at vokse, og havde næste dag nået en størrelse på 15 cm. Nogle landingssteder var 4–5 dage gamle, andre ca. 3 til 4 uger, som det kunne ses af svampe- og græsvæksten. På de ældre steder var støvboldene, som aldrig manglede der, blevet brune og svampede og udsendte, når man trådte dem i stykker, de støvlignende skyer af sporer, som er typiske for disse svampe.

Landinger som sådan blev kun observeret af to personer i Correa, derimod så jeg selv overflyvninger af landingsstederne; en af dem mens jeg holdt vagt natten mellem den 1. og 2. ds. på Damiani's mark.

En kontaktperson, som er en ven af mig, fik fra Hermandad Côsmica, som han udtrykte sig, den meddelelse, at der også fremover vil finde landinger sted i Correa, ligeledes blev han underrettet om hensigten med landingerne, der som i andre tilfælde frem for alt har det mål, langsomt at overbevise menneskene om eksistensen af ikke-jordiske væsener, uden samtidig at skabe panik.

UFO-Nachrichten, januar 1969. /BK.

Det er ikke første gang vi hører om cirkulære landingsaftryk, men det er første gang vi støder på en beretning der i større omfang taler om ændringer i plantevæksten efter landinger. Der findes p. t. ingen teorier om årsagerne til dette.

red.

Kelheim, Tyskland

Den 10. december 1968 så jeg over Kelheim et vidunderligt, fodboldstort UFO, der skiftede fra blåt til grønt og bevægede sig fra syd mod nord i ca. 500 m højde og uden en lyd. Så gik objektet ned omtrent til kirketårnshøjde (30 m) og forsvandt derefter bag et bjerg, der lå foran os.

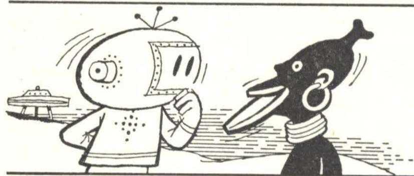
I denne egn blev et UFO, der var landet for ti år siden, set af omkringboende bønder.

Min observation den 10. december blev iagttaget længere syd for Kelheim af en anden mand i en halv time fra kl. 21 til 21,30. Ved hans observation stod objektet stille og skinnede blåt. Pludselig, berettede han, var objektet forsvundet.

Ludwig Karl.

UFO-Nachrichten, februar 1969 /BK.

Utaknemlighed er altid en slags svaghed. Jeg har aldrig set, at dygtige mennesker var utaknemlige. *Goethe.*

RAPPORT HJØRNET

Observationer over Skandinavien

I februar måned blev i alt 11 rapporter registreret. De fem var fra i år, medens fire var fra 1968.

„Jeg kom kørende på knallert ud fra Fælledvej i Brandrupdam kl. 19,20 den 10. december. Straks fik jeg øje på nogle lys på den vestlige himmel ret lavt over horisonten“. Der var fem runde røde lys samt et gult, og de fulgte i en række efter hinanden. Om der var seks eller eet objekt var ikke til at sige, men observatøren mener, at lysene sad på et objekt, som hun imidlertid ikke kunne se omridsene af. Observatøren, frk. B. C., fortæller videre: „Jeg fulgte objektet med øjnene, mens jeg kørte videre ad Bramdrupdamvej til Nytoft. Objektet fløj tværs over himlen og stod stille, da det set fra Nytoft var i øst. Jeg adviserede familien N. som sammen med mig iagttog objektet. Det skiftede farve fra gult over orange til rødt. Selve lyset virkede pulserende og blafrende. Så dalede objektet ned bag nogle trægrupper mod sydøst, hvor det dernæst stod stille bag træernes kroner. Jeg vil anslå, at objektet, der var to-øre stort i udstrakt arm, blot var omkring 500 meter væk. Da vi havde set på objektet et stykke tid, forsvandt det bag træerne, uden at vi dog så hvorledes eller hvordan“.

En husmor fra Alta i Nordnorge har berettet følgende til vor lokale repræsentant: „Om kvelden den 22. januar kl. ca. 21,40 gikk jeg hjemmefra for å besøke en nabo. Etter å ha gått ca. 200 meter ad riksveg 6 oppdaget jeg et lysende objekt i vest over fjellet Halde. Gjenstanden, som var sigarformet, lå vannrett på himmelen og var nærmest rød av farge“, siger fruen, og fortsætter: „Lyset var på det tidspunkt ikke særlig kraftig, men etter noen sekunder forandret den stilling og ble nå stående loddrett, samtidig som en hale ble synlig. Halen var vifteformet og utstrålte et intenst lys. Gjenstanden forandret farge til hvitblank og lyste nå meget kraftig, slik at sørsiden av fjellet ble klart opplyst“, beretter observatøren. „Lyset var så kraftig slik at detaljer tydelig kunne ses i terrenget. Etter noen sekunder gikk den tilbake til vannrett stilling. Denne manøvren gjentok seg tre ganger. Den andre gangen objektet ble stående lodrett var lyset særlig skarpt, og det virket som om gjenstanden kom nærmere. Dette var neppe tilfelle, da jeg la merke til at skyggene på fjellsiden ikke endre seg“.

Selv om fruen nøgternt havde noteret sig alle detailler, blev det nu alligevel for meget: „Jeg syntes dette skuespillet ble uhyggelig og bestemte meg for å snu. Jeg gikk hjem så fort jeg kunne, og fortalte min mann og min sønn på 14 år, hva jeg hadde sett. Min mann observerte gjenstanden i kikkert (7x50) men lyset var nå langt svakere, samtidig som den forandret form til mer sirkelrund. Det virket som om den fjernet seg ut i rummet i retning fra oss. Till slutt forsvant den bak fjellet“, slutter fru E. K. sin beretning. Den samlede observationstid var 10 minutter, og objektets størrelse i udstrakt arm var 2,5 cm.

Ovennævnte objekt blev sandsynligvis set af en anden observatør, nemlig fru G. E., der også befandt sig på riksveg 6 på samme tidspunkt. Fruen fortæller: „Om kvelden den 22. januar kl. ca. 21,50 kom jeg gående på riksveg 6 ved Alta Hotell, da jeg ble oppmerksom på et rødt lys i vestlig retning. Lyset var rektangel-formet, men uten skarpe avgrensede ytterpunkter. Etter å ha passert noen trær ved veikanten, som hindret utsiksen noen sekunder, fikk jeg på nytt øye på lyset, men nå var det ganske svakt og betrakteligt mindre. Det forsvandt av syne i en lett dis, som lå helt nede ved horisonten“, slutter fruen.

De øvrige rapporter var fra Stjørdal, Norge, 10/10, Egtved, Danmark, 16/10, Oklingen, Norge, 18/11, Søre-Neset, Norge, 3/1, Askøy, Norge, 16/1, Padborg, Danmark, 4/2.

Hvad aviserne skrev....

... kunne der skrives meget om, men her skal ganske kort nævnes, hvad de skandinaviske aviser har skrevet om observationer på det sidste. Skandinaviske og skandinaviske, – det har som sædvanlig næsten udelukkende været de norske aviser, der har skrevet noget.

„Sunnhordland" i Stord, beretter om fem ældre mennesker, der den 4. januar ved 19-tiden så noget, der af størrelse var som tre-fire lysstærke stjerner sammen. Der var kraftige farveskift og af og til stod lyset stille i lang tid ad gangen. En dame fra Koløyholmen så kl. 19,15 det samme fra Bremsnes. Objektet havde et meget skarpt lys, stod stille et øjeblik, fik fart på og stod stille igen. Også fra Lønningsåsen kom der melding om det samme.

„Rana Blad" fortæller, at en satellitlignende genstand blev set den 7. januar ved 15-tiden. Den tog ca. en halv time om at passere himmelen. ECHO?

En stor grønt lysende kugle sås kl. ca. 23,00 den 8. januar fra Ekset, siger „Møre" i Volda.

„Spioner eller Marsboere i distriktet?" Dette spørgsmål opkaster „Eidsvold Blad" efter at en mor og hendes datter den 10. januar fra kl. 17,10 –17,30 havde iagttaget en stor, lysende genstand, der kom østfra og forsvandt i retning af Gardermoen flyveplads. Genstanden var uden korona, men et felt et stykke uden for legemet var stærkt oplyst. Lyse striber på objektet glimtede stærkt, men ellers var objektet mørkt. Objektets lys pulserede. Objektets flyvemåde var med „kastende bevegelser i sakte fart", som fruen fortalte.

En mand fra Skarbøvika så den 12. januar en lysende rød og grøn genstand ifølge „Sunnmørsposten".

Flere mennesker – deriblandt en medarbejder ved „Haugesunds Dagblad" så den 16. januar ved 18-tiden en dråbeformet lysende genstand på vesthimmelen. Genstanden skiftede højde og lysstyrke.

Flere Stavanger aviser beretter om en genstand, der blev set den 27. januar kl. 14,30. Een af aviserne fortæller følgende: „Vi ble i går kveld oppringt av en herre som hadde sett en diskoslignende gjenstand sveve 100–200 meter over havet like over Tjuvholmen mandag kl. 14,30. Den uidentifiserte genstand var ca. 60 meter i diameter og av lys metalaktig farge. Observatørene mener, at selv om den ikke var synlig mer end 2–3 minutter må også folk andre steder muligens ha sett den".

Fra og med den 31. januar til og med den 16. februar, er der kun den 9. og 14. hvor aviserne ikke bringer nogle observationer. Vi bringer nogle udpluk:

Den 31. januar blev der set forskellige objekter forskellige steder på forskellige tidspunkter om aftenen, ifølge „Tønsbergs Blad" og „Sandefjords Blad".

„Lillesandsposten" fortæller følgende om en observation den 1. februar: „En familie på Fjeldal kunne lørdag kveld observere en lysende gjenstand på himmelen, som beveget seg lydløst i retning øst-vest. Gjenstanden så ut som et brennende fly, lyste gult-orange og beveget seg langsomt og lydløst under skydekke indtil det forsvant utover søen. Da en var sikre på, at det dreiet seg om et brennende fly, varslet en Kjevik om iakttakelsen, og etter undersøkelser der, måtte en bare meddele, at intet fly var meldt saknet. Hendelsen blir kan hende enda mer mystisk i og med at noe liknende lørdag ble observert på Østlandet, hvor en trodde at et fly var styrtet i vannet. Også i dette tillfellet viste det seg, at ingen fly var meldt savnet".

„Samhold-Velgeren" siger, at en Gjøvik-mand den 2. februar kl. 00,15 så en rund lysende genstand komme sejlende over himmelen fra NØ. Den kom ganske lavt og var stærk rød med et hvidt lys noget under. Dette lys forsvandt omtrent vinkelret på retningen, da fænomenet ophørte.

Flere forskellige aviser beretter om observationer den 3. februar, men ligesom tidligere og senere observationer, er der nok nogle af dem, der skyldes forvekslinger med den særdeles lyskraftige Venus, der stod lavt på den vestlige himmel. Imidlertid er der et par andre observationer, bl.a. fra „Agderposten": „En dame på Songe terrasse hørte mandag ved 15,30-tiden flydur og så to fly. Like etter så hun en lysegrå, sigarformet gjenstand som kom fra Birkenlund i lav høyde. Hun trodde først det var kondensstripen fra et jetfly, men da den hadde en klar form og bevegede seg uten at det ble stående spor på himmelen, skjønte hun at det måtte være noe annet. Hun anslår gjenstandens lengde til ca. 10 meter. Da den i nokså langsom fart var kommet ut over Mortensø, standset den opp, sto stille i lufta en stund, og det så ut som om formen

løste seg opp slik at den ble tykkere på midten, før den rejste seg på høykant og forandret retning inover mot Arendal. Sola blendet, så hun ikke kunne se, hvor det blev av gjenstanden". En mand fra Arendal så et andet objekt samme dags formiddag: „Jeg hadde oppdaget en lysende gjenstand på himmelen over Hisøy, som virket som om den sto stille litt til siden av solen. Gjenstanden hadde en liten hale bak eller under, og den skinte i farver fra fiolett til gult. Det virket som om det var skyer av tåke rundt gjenstanden".

„Agderposten" fortæller om endnu en lysende genstand, der styrtede i havet om morgenen ud for Tromøy. Flere forskellige observatører havde berettet om at der var hørt jetfly-støj umiddelbart forinden. Imidlertid meldte flykontrollen, at intet fly var savnet. Det foregik den 4. februar.

Den 5. februar kl. 21,30 blev der set en hvid genstand med et rødt lys under. Efter at have stået stille fløj den afsted med langsom fart, ifølge „Østlandsposten" i Larvik.

Atter den 6. er den gal igen i Arendal-området. „Agderposten" giver følgende beretning: „Kl. 17,44 iakttok tre mennesker en gjenstand på himmelen fra Solborg. Den var fem gange så stor som de største stjerner, var sirkelrund og aluminiumsfarvet. Man betraktet fenomenet i fem minutter, da syntes det som om en motor ble startet idet i en avstand av ca fem meter fra gjenstanden såes en slags blank flamme. Dette brant i ca. 30 sekunder, og så begyndte gjenstanden å bevege seg mot øst, ganske langsomt".

Den 7. februar blev en lysende genstand set over Kristiansand kl. ca. 19,00.

Mange aviser beskæftiger sig med en observation fra den 8. februar, og flere kommer til den konklusion, at det var en stor meteorit, der den dag kl. 17,30 blev set flere forskellige steder fra i Midt-Norge.

Et rødt og gult lysende objekt blev iagttaget den 10. februar over Falun i Sverige. Observationen fandt sted ved 20-tiden og varede ca. 10 minutter. Man iagttog hvorledes objektet bevægede sig frem og tilbage under skydækket, fortæller „Dala-Demokraten".

Den 11. februar blev der også set en lysende tingest over Ålesund, men det har muligvis været en satellit, mener „Sunnmørsposten".

Fra Kvaløya og Berlevåg blev der den 12. februar om aftenen set eet eller måske to objekter, ifølge notitser i „Finnmark Dagblad". Den ene observatør siger, at han fra sit hjem på Kvaløya sammen med sin kone iagttog en genstand lavt på himlen. Genstanden, der var noget aflang, stod stille i et kvarter, men pludselig foretog den nogle op- og nedadgående bevægelser, satte sig i gang og forsvandt af syne med stor fart.

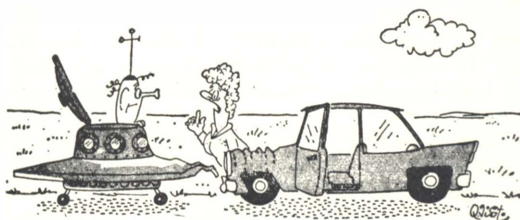
Flere sydnorske aviser beretter om en cigarformet genstand med en lysende hale, der den 13. februar omkring kl. 19,40 blev set over Syd-Norge. Det har måske været en meteorit eller satellitundergang.

Her i landet har vi de sidste år haft en del eftersøgninger til søs efter formodede nødstedte, idet observatører havde set røde lys til havs. I mange tilfælde har redningsskibene intet set og heller intet fartøj har været meldt savnet i det pågældende område. Noget lignende skete den 15. februar ved Bergen, hvor redningsskibet „Halten" lørdag aften måtte stikke til søs efter at der var blevet set røde lys på himlen. Man fandt ikke noget, der kunne give forklaring på lysfænomenerne, siger „Bergens Tidende".

Dagen efter er den gal igen, dennegang fra nærheden af Ytterøyane Fyr. Både fra Batalden og Rognaldsvåg havde man set lyssignalerne. Dennegang fik hele to fartøjer til søs på eftersøgning, men resultatet var ligeså negativt som dagen før. Det var femte gang siden november, at man havde iagttaget røde lys til havs uden at kunne spore eventuelle afsendere. *ej.*

Universet forvirrer mig, og jeg kan ikke tænke mig, at dette ur eksisterer uden en urmager. *Voltaire.*

Det er godt at have selvtillid; men man må ikke lade sig for let overbevise. *Amerikansk.*

Vil De ikke nok vente her til min mand kommer, - ellers får jeg ham aldrig til at tro på det...?

Rumalderens råstoffer

Af Harry Micheelsen.

Rumrejser oplever vi idag hjemme foran fjernsynet som tre mænds trivielt planmæssige rundture om månen. Samtidig med at vi nyder gyset ved tanken om at de kunne blive hængende i rummet uden at kunne komme hjem til kaffe, undres vi over, hvordan det overhovedet er muligt at bruge flere hundrede milliarder kroner på at lave en raket. Vi ser ikke det uhyre arbejde, der ligger bag. Her skal vi blot berøre en enkelt side af sagen: De nye materialer, der har gjort rumfarten muligt. Det har nemlig været nødvendigt at udvikle materialer, der foruden at veje mindst muligt skal tåle stærkere varme, stærkere kulde, større træk, kraftigere rystelser og voldsommere kemiske påvirkninger, end de hidtidige materialer har kunnet. Der benyttes derfor en hel række utraditionelle stoffer, som er omtalt i det følgende, dog må det indledningsvis bemærkes, at det kniber med præcise oplysninger om, hvor i den enkelte raket, man benytter de omtalte stoffer.

BERYLLIUM

Beryllium har egenskaber, der gør det til rumalderens foretrukne materiale. Det er således et vigtigt byggemateriale, fordi det forener lav vægtfylde med stor stivhed, stor brudstyrke og god kemisk modstandsdygtighed. Den høje pris på beryllium begrænser dog dets anvendelse til selve rumkapslen foruden naturligvis til de rent militære raketter. Da beryllium desuden forener højt smeltepunkt med stor varmefylde, smeltevarme og fordampningsvarme, er det selvskrevet til det varmeskjold, der forhindrer selve rumkapslen i at fordampe under landingen. Varmeskjoldet vejer ca. 4 gange så meget som den rumkapsel, der skal ned til Jorden.

Beryllium udvindes praktisk taget kun af mineralet beryl, $Be_3AI_2(Si_6O_{18})$, måske bedst kendt som ædelstenene smaragd, der er grøn og aquamarin, der er lys blå. Beryl findes som krystaller i granitiske pegmatiter. Pegmatiter knuses og beryllerne håndpilles. Da pegmatiter sjældent indeholder så meget som 1% beryl, bliver beryllium kostbart. Pegmatitgange, der er dannet i forbindelse med nefelinsyeniter fører også beryllium, men i form af mineraler som tschkalovit $Na_2(BeSi_2O_6)$ og tugtupit $Na_8(CI_2(BeAISi_4O_{12})_2)$. De grønlandske forekomster af disse mineraler må anses for vigtige potentielle råstoffer for beryllium. Idag er hovedproducenterne USSR, Brazilien og Indien.

MAGNESIUM

Magnesium er både lettere og stærkere end aluminium, og er derfor det foretrukne byggemateriale i satellitterne. Det iltes (oxiderer) dog meget let og bruges næppe inde i rumkapslens rene ilt. De amerikanske ubemandede månelandere er bygget af magnesium, som må forgyldes for ikke at fordampe.

Magnesium fremstilles ved elektrolyse af de kalium- og magnesiumsalte, der primært brydes som råstof for kaligødning. Det vigtigste mineral er carnallit, $KMgCI_3.6H_2O$, som dannes ved inddampning af saltsøer og laguner. Ved inddampningen udfældes først anhydrit, $CaSO_4$, så stensalt NaCI, og i de få tilfælde, hvor inddampningen ikke afbrydes, til sidst carnallit. Hovedproducenterne af magnesium er USA, USSR og Norge – Norges produktion er baseret på de meget store tyske saltaflejringer, men betinget af Norges vandkraft. Magnesit, $MgCO_3$, anvendes også som magnesium-malm. Magnesit er ofte opstået ved

stofombytningsprocesser (= metasomatisk omdannelse) i kalksten, men forekommer også almindeligt som sprækkefyldninger (hydrotermale gange) i visse bjergarter som peridotit og gabbro.

ALUMINIUM

Aluminium er nok det klassiske letmetal, men mekanisk set har det ringere egenskaber end både beryllium og magnesium. Alligevel er det stadig det mest benyttede materiale til bygningen af de store rumraketter. For eksempel er de enorme tanke til flydende ilt og brint lavet af aluminium på trods af den store varmeledningsevne. I de nyeste, bemandede rumkapsler har aluminium afløst plastikstoffer i videst muligt omfang for at mindske brandfaren i kabinens rene ilt. I de elektriske instrumenter anvender man aluminiumtråd i stedet for kobbertråd. Nok er kobber en bedre leder, men aluminium isolerer sig selv fordi det iltes på overfladen, således at man sparer vægten af isoleringsmaterialer.

Aluminium udvindes af bauxit, som er en blanding af forskellige mineraler, mest diaspor, AlOOH, og hydrargillit, $Al(OH)_3$, med goethit FeOOH som forurening og årsag til bauxitens brune farve. Bauxit dannes ved forvitring i varmt klima af aluminium-holdige bjergarter som granit, syenit og basalt. Hovedproducenterne er Jamaica, USSR, Surinam, Guyana og Frankrig. Bauxiten opløses i smeltet kryolit, Na_3AlF_6, fra Ivigtut i Grønland, og aluminium udvindes så ved elektrolyse af smelten.

TITAN – ZIRKONIUM – NIOB – TANTAL – MOLYBDÆN

Disse grundstoffer benyttes, hvor der bliver varmt uden at kravene bliver helt ekstreme, det vil sige i temperatur-området 500°–2000° C, hvor man kan benytte de legeringer, der allerede er udviklet til flyvemaskinernes jetmotorer. I rumfarten benyttes disse højtemperatur-stoffer navnlig på fremad vendende flader og kanter på raketdele som skal tilbage gennem atmosfæren, thi når raketten når ned i ca. 90 km højde bliver gnidningsvarmen alvorlig – lokalt op til 8000° C. Den bedste – og dyreste – beskyttelse er et varmeskjold, der fordamper under en langsom opbremsning, det vil sige i forbindelse med en flad bane. De militære udslettelsesvåben – ICBM'er – går stejlt ned fra ca. 800 km højde og kan beskyttes med disse højtemperatur materialer, fordi opvarmningstiden bliver meget kort – kun ca. 10 sekunder. En helt anden anvendelse af disse legeringer til de små raketmotorer der styrer, bremser og accelererer rumskibene.

Titan udvindes overvejende af ilmenit, $FeTiO_3$, der især tages fra det sorte, ilmenit-rige tungsand ved kysterne, men også fra titanrige jernmalme. Rutil, TiO_2 og titanit, $CaTiSiO_5$, har en underordnet rolle. Hovedproducenterne af titan er USA, USSR, Australien, Canada og Norge.

Zirkonium udvindes af mineralet zirkon, $ZrSiO_4$, der ligesom titan er koncentreret i tungsandet. Langt det meste zirkon udvindes på Australiens østkyst. Den grønlandske eudialyt, $Na_6Zr(OH(Si_3O_9)_2)$, kan måske en dag få betydning som malm.

Niob og tantal findes altid sammen, omend i varierende mængdeforhold. Tantal er det mest efterspurgte på grund af sit høje smeltepunkt, 3000° C, og sin store kemiske modstandsdygtighed, der endog gør det muligt at anvende tantal, hvor kravene er størst – i raketmotorens dyser. De vigtigste råstoffer er columbit, $(Fe,Mn)(Nb,Ta)_2O_6$, der brydes på granitiske pegmatiter, og mikrolith, $(Ca,Na)_2(Ta,Nb)_2O_6(O,OH,F)$, som især findes i carbonatiter, det vil sige intrusive kalksten. I nefelinsyeniterne og deres pegmatiter i Syd-Grønland findes store mængder af epistolit, med kemisk formel omtrent $Na(Nb\ Ti,..)(OH\ SiO_4)$, der ser ud til at kunne blive en vigtig niobmalm. Endelig udvindes en hel del niob og tantal af gamle slagger fra fremstillingen af tin, idet tingangenes oprindelige columbit ikke er blevet udnyttet. Hovedproducenterne er Brazilien, Canada, Nigeria og Congo.

Molybdæn udvindes af molybdenit (molybdænglans), MoS_2. Det er et blåligt metalglinsende mineral, der ligner grafit. Det er vidt udbredt i små mængder, men store forekomster er så sjældne, at een, Climas i Colorado, har 60 % af verdensproduktionen. De brydeværdige molybdænforekomster er gerne dannet som en finkornet imprægnation af granit, ledsaget af talrige kvartsårer. Flere af de vigtigste forekomster er desuden knyttet til kobbermineraliseringer, blot er molybdeniten dannet ved langt højere temperatur (pneumatolytisk) end de hydrotermale kobbermalme.

Wulfenit, $PbMoO_4$, har kun lille betydning.

Molybdæn anvendes ikke blot som et byggemateriale. På grund af sit høje smeltepunkt, 2610° C, har det også nogen anvendelse til raketdyser, men helt uundværligt er det som smøremiddel, i form af MoS_2 – også kaldet molycote. I verdensrummet koger alle smøreolier bort, og

metallerne svejser sig sammen uden opvarmning, blot ved at berøre hinanden. Teflon kan anvendes nogle steder, men det næsten vægtløse, vakuum-, højtemperatur- og lavtemperatur-bestandige MoS_2 er helt uundværligt til smøring af lejer og kontaktflader. Foruden USA har også Canada og USSR en betydelig produktion af molybdæn. Den store molybdænforekomst i Østgrønland ser ikke ud til at kunne brydes idag, men henligger som en potentiel forekomst af verdensformat.

GULD

Guld har stor betydning i satellitterne, fordi det som et tyndt dæklag kan beskytte magnesium mod at fordampe i det lufttomme rum. Guldet findes dels på kvartsgange, dels i metasomatiske forekomster af svovlkis og arsenkis, og dels i sandaflejringer, der er opstået ved forvitring af de omtalte primær-forekomster. Hovedproducenterne er Den sydafrikanske Union (med 2/3 af verdensproduktionen), USSR og Canada.

GRAFIT – WOLFRAM – TANTAL – MOLYBDÆN

Rakettens hjerte – udstødningsdysen – skal arbejde ved så høj en temperatur som overhovedet muligt, thi motorens nyttevirkningsgrad stiger med temperaturen.

Grafit, rent kulstof, der fremstilles ved sønderdeling af methan ved høj temperatur, smelter ikke, men fordamper (sublimerer) ved 4000^0 C, og får ved ophedning til denne temperatur en forbavsende styrke. Dets anvendelse begrænses dog meget af, at det hurtigt brænder bort, når der er ilt til stede, som i de store forskningsraketter. Wolfram er på trods af sin høje vægt, 19,3 g/ccm, det foretrukne dysemateriale, da dets smeltepunkt er oppe på 3400^0 C. Tantal og molybdæn bliver som omtalt tidligere, anvendt til nogle raketdyser, muligvis i forbindelse med forbrændingsgasser af speciel sammensætning.

Wolfram fremstilles ganske overvejende af det sorte, blanke mineral wolframit, $(Fe,Mn)WO_4$, medens scheelit $CaWO_4$, har meget mindre betydning. Begge mineraler er dannet ved ret høj temperatur. Wolframiten findes ofte sammen med tinsten som sprækkefyldninger, pneumatolytiske gange. Scheeliten kan findes i eller „på" den samme type gange, men er navnlig knyttet til kalksten, der er omdannet til silikater („skarn") omkring en varm indtrængt granitmasse. Hovedproducenterne er USSR, Kina, USA og Korea.

PLATIN – RHODIUM – IRIDIUM – OSMIUM

Fagfolk anser ikke disse metaller for at være dyrere end andre satelit-byggematerialer, med tilsvarende egenskaber, det vil sige med den samme kemiske modstandsdygtighed. Platinmetallerne anvendes i instrumenter, blandt andet udgør platin hele den bærende og ledende del af solcellerne i de amerikanske kommunikationssatellitter.

Platinmetallerne udvindes af sperrylith $PtAs_2$, gedigen platin og af osmiridium, (Ir,Os). Disse mineraler findes primært i nikkel- og krom-holdige intrusioner af gabbro, norit og peridotit, men en stor del af produktionen kommer fra tungsandsaflejringer, der er dannet ved nedbrydning af sådanne bjergarter. USSR, Den sydafrikanske Union og Canada er hovedproducenterne.

STÅL

Selvom raket-teknikken er præget af letmetaller, så er stål det vigtigste materiale, hvor der er brug for maksimal styrke og elasticitet, det vil navnlig sige bolte, møtrikker, højtryksrør, wirer og bærende konstruktionsdele. På trods af den store vægtfylde anvendes stål endog i satellitterne. Der benyttes stål med kun ca. 90 % jern, resten er krom, molybdæn, vanadin, nikkel, silicium, mangan og kulstof. Af hensyn til pladsen vil det føre for vidt at gå nærmere ind på stålet og dets råstoffer, så det må vi gemme til en artikel for sig.

H. Micheelsen.

Tidsskriftet VARV,
(Mineralogisk Museum), nr. 1, 1969.

Intet er heldigere solgt, end hvad man skænker en ægte ven, som har det behov.
Kinesisk ordsprog.

Smigeren er en falsk mønt, som kun holder sig i omløb på grund af vor forfængelighed.
La Rochefoucauld.

Satte vi os i andre personers sted, så ville den skinsyge og det had, som vi så ofte nærer over for dem, bortfalde. Og satte vi andre i vort sted, så ville vor stolthed og indbildning tage stærkt af. *Goethe.*

Stenalder-cirkler danner „mønster af kraft"

Rapport i „Daily Telegraph"
mandag den 23. sept. 1968

Bevismateriale, samlet gennem 17 år af amatør-arkæologer, kan ændre den gængse mening om oprindelsen og formålet med stenalder-monumenter, som f.eks. Stonehenge. Mr. John G. Williams fra Abergavenny, Mon., tror, at alle sådanne monumenter i England kan være opstillet efter et enkelt geometrisk mønster.

Mr. Williams, advokat af profession, har på generalstabskort indtegnet positionen af cirkler og enligt stående sten. Han siger, hver af dem er opstillet i en vinkel på 23½ grad eller mangefold af denne vinkel i forhold til sin nabo op til 20 miles borte.

Gennem årene har han taget tusinder af fotografier af opretstående sten og tror, at han har fundet en betydningsfuld nøgle til forståelse af deres brug. Et overraskende antal billeder syntes at være ødelagt, det var som om de var „tågede".

„I årevis tænkte jeg ikke over det og lod det gå ind under dårligt foto-arbejde", sagde Mr. Williams i går. „Men i 1959 fotograferede en ven og jeg begge to den samme sten nærved Brecon".

Ultra-violet lys

„Begge billeder fremviste en tåget stribe tværs over på samme sted. Mit billede var taget i farve og den tågede stribe var blåsort.

Dette fik mig til at formode, at der var noget i stenen, der ødelagde billedet, en slags ultraviolet lys. Siden da har jeg haft mange flere eksempler på det samme fænomen.

De fleste, om ikke alle, af de opretstående sten, indeholder kvarts, et krystal, der ligner det, man brugte i de første radiomodtagere (krystal-apparater).

Jeg tror, de fleste sten ville vise tåge-effekten, hvis de blev systematisk fotograferet. Jeg antager nu, at stenene danner et gigantisk kraft-net, skønt jeg ikke kan gætte til hvilket formål".

Mr. Williams tilbyder endnu to løsninger. Mere end 200 af stenene er opstillet i nord-syd gående retning og er opkaldt efter Arthur. Men Arthur, siger Mr. Williams, betegner ikke en keltisk kriger-konge.

På walisisk betyder navnet Store Bjørn, og han antager, at dette kan være et fingerpeg om, at kraft-systemet var baseret på pol-magnetisme.

„Radio-bølger og røntgen-stråler har altid været her, selvom det moderne menneske først fornylig har opdaget dem. Er det muligt, at forhistoriske mennesker har opdaget noget lignende, som endnu er ukendt for os?"

Dolmer, grupper af sten med en sten lagt hen over som tag, ofte fint afbalanceret, bliver ofte anset for at være gravminder, men Mr. Williams siger, at man kun har fundet menneskerester (skeletter) ved 2 pct. af disse. Han tror, at overliggerne blev anbragt som rokke-sten, for at sætte kraftsystemet i gang.

Isle of Wight UFO Investigation Society
September 1968 /BK.

Boganmeldelser

STONEHENGE OPKLARET

Gerald S. Hawkins
og John B. White:

Forlaget Rhodos 1968, 236 sider, på dansk ved Jens Poulsen og K. A. Thernøe, kr. 32,-.

Mange UFOloger har med forskellige motiver gennem tiderne beskæftiget sig med oldtidsmindesmærker og de dertil knyttede kulturer. Det har da heller ikke skortet på artikler i UFO-pressen rundt om. Mest søgt i den retning er vel nok det sydamerikanske område, hvorfra man så har draget paraleller til andre verdensdele. Et af de oldtidsmonumenter, der imidlertid også har draget interessen stærkt er Stonehenge i det sydlige England.

Stonehenge har altid talt til menneskets trang til mystik, og utallige er da også de teorier, der i tidens løb er opkastet for at forklare dette statelige oldtidsmonuments oprindelse.

På dansk er netop udkommet en bog, der med sine 11 kapitler vel må anses for det mest om-

fattende værk, der nogensinde er udkommet herhjemme omhandlende Stonehenge.

I de første kapitler redegøres for de sagn og legender, der fra gammel tid findes om dette bygværk. Derefter går man over til de rent arkæologiske aspekter: hvorledes bygningsværket er blevet til, og hvorfra man har hentet disse rå stenkolosser. Man foretager sammenligninger med andre oltidsminder i den omliggende egn for at se, om der skulle være lighedspunkter at hente. Ting, der evt. kunne lette arbejdet med „decifreringen" af Stonehenge. Alle disse første undersøgelser er foretaget af John B. White, medens det øvrige værk skyldes astronomen professor Gerald S. Hawkins fra Boston University.

I mange år havde det været almindeligt kendt, at monumentets hovedakse var rettet mod det sted i horisonten, hvor Solen stod op ved midsommertid, men derfra og så til at fastslå monumentets betydning som astronomisk „observatorium", ja ligefrem påstå, at det kunne bruges som „computer" ved disse astronomiske beregninger, var der et stort spring. Men efter at have samlet et så nøjagtigt materiale som muligt om stenenes placeringer, beregninger over de manglende sten og disses placeringer i forhold til de på stedet værende „huller" anbragt i cirkelbuer, blev alt dette materiale kodet og behandlet af datamaskiner, der derefter afgav et svar, der godtgjorde, at Stonehenge i det væsentlige var orienteret efter Solen og Månen. Yderligere var det muligt at betragte en del af bygningsværket som en art „regnemaskine" ved hjælp af hvilken, det ikke alene var muligt at forudsige Solens og Månens bevægelser på himlen, men også formørkelserne.

Professor Hawkins' resultater offentliggjordes første gang i det britiske videnskabelige magasin „Nature" i oktober 1963. Reaktionen var meget stor. Det var Hawkins' 61. videnskabelige artikel, og flere af de foregående syntes ham mere spændende, bl.a. en artikel i 1963 om tektit'erne og en artikel vedr. en ny kosmologisk teori, men alligevel var det hans Stonehenge artikel, der blev mest kommenteret rundt om i alverdens fagblade og aviser. Hans brevdynge voksede helt enormt, men som han selv skriver det: „Kendere af det kuriøse kan oplyse, at en hvilken som helst artikel, der på en eller anden måde berører emnet: videnskab contra mysterium, næsten automatisk udløser en betragtelig og lidenskabspræget „bræmme" af reaktioner. Ligegyldigt hvad der er emnet for den udløsende artikel, vil disse brevskrivere, efter sigende, hurtigt få drejet diskussionen over til deres egne yndlingsfabuleringer: Atlantis, eller det ligeledes forsvundne kontinent MU; flyvende tallerkener; den afskyelige snemand; radioaktive uhyrer etc.".

„Stonehenge Opklaret", med sine mange fotos, tabeller og instruktive tegninger, har fået en meget fin anmeldelse herhjemme, ligesom der også den 27.-12. 1968 var en TV-udsendelse om professor Hawkins' undersøgelser i forbindelse med Stonehenge.

I dagbladet POLITIKEN skrev professor P. V. Glob bl.a. følgende i sin anmeldelse:

– hvordan man end ser på Hawkins' resultater, så vil mange arkæologer efter læsning af denne spændende og underholdende bog ved fremtidige udgravninger også have deres blik rettet mod himmeltegnenes baner. Godt er det, at en så letlæselig og værdifuld bog om et af oldtidens underværker nu foreligger på dansk. Den vil få mange læsere".

Ole Henningsen.

Du må ikke gøre noget i dit liv, som vil bibringe dig frygt, hvis din nabo får det at vide. *Epikur.*

★

Der er flere tåber end slyngler i verden, ellers ville de sidste ikke have nok at leve af.
Samuel Butler.

☆

Før man heftigt begærer en ting, bør man undersøge, hvor lykkelig den mand er, som besidder den. *La Rouchefoucauld.*

★

Den kloge søger aldrig at give sig skin af at udføre stordåd, og just af den grund udretter han de største ting. *Lao-Tse.*

★

For at gøre en mand lykkelig skal man ikke gøre ham rigere på ejendom, men fattigere på ønsker. *Seneca.*

Skandinavisk UFO-litteratur

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra SUFOI's Regnskabskontor, Borgmestervangen 8, 8900 Randers (giro 11 77 25).

UFO-NYT (8 nr. årligt) ... ... kr. 32,00
UFOer, det største videnskabel. problem kr. 5,00
Trinidade observationerne... ... ... kr. 3,00
UFO-billedhefte ... ... udsolgt
Mars, den gådefulde planet ... ... kr. 10,00
UFO-orientering (netop udkommet) ... kr. 8,00

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra I G A P Information Service, Bavnevolden 27, 2760 Måløv, Sjælland.

Flyvende tallerkener, en alvorlig sag .. kr. 13,00
Telepati ... ... kr 20,00
Livsvidenskab ... ... kr. 30,00

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra: Parthenon, Hälsingborg 6, Sverige:

Fakta om de flygande tefat och deras drivmetoder ... ... sv. kr 17,50
Flygande tefat - fantasi eller verklighet? kr. 18,50
Resa med flygande tefat ... ... kr. 7,50
Budskapet från rymden ... ... kr. 7,50
Vänner i Universum ... ... kr. 17,50
Kontakt med rymdmänniskor... ... ... kr. 12,00
Flygande tefat har landat ... ... kr. 22,50
Meddelande från George Adamski ... kr. 5,50
I rymdskepp över Drakensberg ... ... kr. 4,50
Rymdskeppenes fria energi ... ... kr. 2,75

Bogen: De flygande tefaten – Dokument och teori af K. Gösta Rehn (24,50 sv.kr.) kan muligvis også skaffes gennem Parthenon, men ellers gennem Deres almindelige boghandler med ca. 10 dages ventetid. Bogen er udgivet i 1966 på Zindermans forlag.

UFO-kontakt, v. red. Leif E. Pedersen, Peder Rimmensgade 21, 9850 Hirtshals. 6 nr. pr. årgang ... ... kr. 28,00

UFO-CAMPING 69

Også i år vil der blive arrangeret en uge for UFO-interesserede. Det bliver denne gang i nye omgivelser, – vi flytter til STEVNS. Tidspunktet bliver:

5. til 12. juli, begge dage incl.

Ved at sende frankeret svarkuvert til nedenstående adresse, modtager De et udførligt program for campingugens forløb, samt oplysninger om priser og tilmelding.

N.B.

Der bliver ingen privat udlejning af værelser i år, men interesserede, der ikke er campister, kan bestille plads på et af byens tre hoteller. Alle oplysninger herom findes også i programmet.

Vel mødt!

Karl Hansen, „Kræmmergården",
4660 Store Heddinge.

ALFA DETEKTOR (Mark 1)

Angående den i UFO-NYT nr. 8, 1968, omtalte UFOldetektor, skal det hermed oplyses, at al henvendelse vedrørende pågældende detektor kan rettes direkte til konstruktøren, Jan Steen Sørensen. (Husk at vedlægge svarporto).

Adressen er: Jan Steen Sørensen,
Finsensvej 79, -1.
2000 København F.

Sidste . . . !

Ukendt fare truer måne-mændene

Mystikken søges hævet med rumskud før selve månelandingen

Den 18. maj går det løs igen omkring månen. Tre amerikanske astronauter skal med Apollo 10 op og snuse til selve måneoverfladen for at opklare nogle meget mystiske fænomener, som først i nat blev omtalt af den amerikanske rumfartsstyrelse.

I nærheden af månen sker der noget mærkeligt med rumskibe. Det konstateredes af de tre rummænd, der tilbragte 10 timer i julen med at omkredse månen i deres rumskib Apollo 8. De følte det, som om de pludselig blev halet ned mod månens „jord", som om der på selve måneoverfladen var pletter, der tiltrak fartøjet, som magneter tiltrækker søm.

NASA – den amerikanske rumstyrelse – sammenligner disse pletter med rosiner i et „rosinbrød", men erklærer samtidig, at der formentlig er tale om en ikke hidtil erkendt variation i månens tyngdekraft. Den bevirker også, at rumskibes fart ændrer sig fra minut til minut.

Når rum-eksperterne nu har valgt at sende astronauterne, Thomas Stafford, Eugene Cernan og John Young op i Apollo 10 for i 16 kilometers afstand at cirkle 63 timer omkring månen – uden at foretage selve landingen, så skyldes det, at man ønsker udforskning af disse ukendte forhold i månens nærhed, før man vover selve landsætningen af næste rumskipper-hold. De skydes op med Apollo 11 den 15. juli. Den dato vil blive husket af eftertiden som juleaften...

Ekstra Bladet 25. marts 1969.

★

Da jeg vil prøve at danne en UFO-gruppe til diskussions- og observationsaftener, beder jeg interesserede skrive til W. O. Jensen, Fredskovhellet 12, 3400 Hillerød.

UFO-MØDER

Nørresundby UFO-gruppe afholder følgende observationsture i april og maj måned 1969 til Borup Hede (vest for Nibe), hvori alle interesserede er velkommen til at deltage:

Den 11., 18. og 21. april samt den 2., 7., 16., 21. og 30. maj.

Observationsturene starter fra Toftevej 52, Nørresundby, kl. 19,30 med forventet hjemkomst kl. 24,00.

Endvidere arrangerer vi „pinsetur" til Sandelsbjerg i St. Vildmose natten imellem den 24. og 25. maj. Afgang fra Toftevej 52, Nørresundby, kl. 01,00. Hjemkomst ca. kl. 07,00. På turen vil vi både observere og nyde det smukke sceneri, når dagen gryr, dyrene vågner og solen viser sig i horisonten.

Såvel på ob-turene som på pinseturen bedes man selv medbringe kaffe og brød eller hvad man ønsker at indtage.

Tilmelding til „pinseturen" kan ske til: Willy B. Nielsen, Skansevej 52, Nørresundby, Svend Erik Christensen, Uttrupvej 8, Nørresundby.

Svend Erik Christensen.

★

Jeg finder, at kilden til tungsind og munterhed bor i os selv. Siden jeg er blevet mere enig med mig selv, føler jeg også uden for mig mere glæde. *Schiller.*

★

Hykleriet er en hyldest, som lasten viser dyden. *La Rouchefoucauld.*

KONTAKTADRESSER I DANMARK

København og omegn.

2791 DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

2000 FREDERIKSBERG: Sejer Sejersen, Smallegade 30 D, 2000 F.
Steen Landsy, Jul. Valentinersvej 15,5, 2000 F.

2770 KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

2200 NØRREBRO UFO-KREDS:
Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal,
2200 København N.

2770 KASTRUP: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35 tlf. (01) 51 11 41.

1313 KBH. K.: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

Sjælland og Lolland-Falster.

3460 BIRKERØD: Fru Kirsten Benn, Nørrevang 11, tlf. (01) 81 33 92.

2640 HEDEHUSENE: Sv. Larsen, Bakkevej 1, Fløng. tlf. (03) 16 19 17.

4621 GADSTRUP: Finn Nielsen, Ramsømagle by.

3400 HILLERØD: Wagn O. Jensen, Fredskovhellet 12, 2., tlf. (03) 26 57 06.

2970 HØRSHOLM: X.P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

4900 NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.

4700 NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

4200 SLAGELSE: Fru Gerda Ohrt, Schweizerplads 5,2.

4660 ST. HEDDINGE: Karl Hansen, „Kræmmergården", tlf. (03 705) 551.

2950 VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Marievej 16.

Jylland.

8230 ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

7000 FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

8500 GRENÅ: Guy Markus, Østergade 7, tlf. (06) 32 10 27.

8500 GRENÅ: John Nielsen, Rimsø pr. Grenå, tlf. (06) 32 05 77, Voldby 255.

8700 HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 2 77 11.

6000 KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenraavej 43, tlf. (055) 2 32 93.

9400 NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

8900 RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

8600 SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

6520 TOFTLUND: Tage Lau, Søndergade 21.

7600 STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.

6400 SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.

7700 THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

Fyn og øerne.

5000 ODENSE: Martin Thygesen, Møllervænget 12, tlf. (09) 12 14 84.

5574 RØRMOSEHUS: Jytte Pedersen, Vedtofte, tlf. Ørsted (09-45) 260.

5700 SVENDBORG: Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal th., tlf. (09) 21 58 44.

NORGE

ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.

UFO-Bergen postbox 1155.

BODØ: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.

HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.

OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.

SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.

SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.

STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 - Tlf. 29 1 49, Stavanger.

SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.

TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.

TROMSØ: Tromsø UFO-forening, Fiskergt. 8, 9000 Tromsø.
Arnold Lockertsen, Glavær, Ringveien, 9000 Tromsø.

TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.

SVERIGE

FORNÅSA: UFO-Motala, Fack 5, S 59033, Fornåsa.

„Engle-hår"

I en anselig tid har fænomenet „Englehår" været noget af et mysterium for UFO forskerne, men for nylig lykkedes det for den kanadiske gruppe, kendt som Canadian Aerial Phenomena Research Organisation (C.A.P.R.O.), at få lidt af denne gådefulde og vanskeligt tilgængelige substans analyseret.

Følgende er uddrag fra et brev, der fornylig er modtaget fra et af komité-medlemmerne:

„Vi har denne sommer været travlt optaget med adskillige gode sager. En af dem indeholdt en observation i dagslys af tre tallerkener i Ste. Anne, Manitoba, under hvilken de tre objekter udstødte „Englehår". Vi var så heldige at redde noget af dette flygtige stof og var i stand til at analysere det. Det består af cellulose – eller rettere sagt rayon fibre frembragt i bestemte længder. Alle de trådlignende hår var nøjagtigt 1/200 mm i diameter og imprægneret med en endnu ukendt klæbrig substans. Vi har udtømt alle ledetråde i vort forsøg på at opklare hvilke „jordisk" formål denne substans kunne have, skønt vi har sendt prøver til National Research Council, APRO, Dr. Hynek og andre. Jeg tror ikke, at „Englehår" tidligere er blevet beholdt længe nok ved analyserne, skønt De muligvis vil kunne rette mig på dette punkt. Nogle arter cellulose bliver brugt i fremdriftsmidler; derfor har vi muligvis noget af betydning her".

Kilde: Australian U.F.O. Bulletin, nov. 68 /PK.